

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

**Yazan ve Hazırlayan
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol**

**Düzenleyen
Emine Aytül Erol**

**Tasarım
Özkan Günal**

**SAYI-29
Mayıs 2017**

Besmele

EMEK YAYINEVİ
İhsaniye Mah. 2. Er Sok. Agora Kapalı Pazar Alanı Sit.
No: 8 F Blk Z-152 Nilüfer/Bursa
Tel: 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2017 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

İçindekiler

Giriş

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Damperli, Halil İbrahim Bakî Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin yirmi dokuzuncu sayısının konusu, **Besmele...**

Hud suresi 41 ayeti kerimde Cenab-ı Allah,

Binin gemiye; akıp gimesi de Allah adıyladır onun, durması da. Şüphe yok ki Rabbim, suçları örter, rahimdir.

AYIN KONUSU

Besmele...

Besmelenin tevhit üzerine olabilmesi için Euzu bölümlerinin de tevhit üzerine olması gerekir çünkü besmele,

Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim

bitmişliktir. İki bölüm olan bu bitmişliği birbirinden ayırarak tevhitliğine ermek mümkün değildir. Bu iki bölümün birincisi olan "Euzübillahimineşşeytanirracim" insan olma yolunda insanlığımıza mani olanlardan arınma, "Bismillahirrahmanirrahim" bölümü ise insanlığa ait değerlerle zenginleşmedir. Buna, soyunma ve giyinme, ölme ve yeniden doğma, halktan Hak'a aruç Hak'tan halka nüzul de denilmektedir. Göntüller sultanı efendim,

AYIN RÖPORTAJI

Dembir: Bir işe başlamadan önce besmele çekmek İslam'da çok önemsenen bir kaidedir. Süleyman Çelebi Hz de "Allah adını zikredelim evvela" demektedir. Bir işe başlamadan önce besmele çekmek neden önemlidir ve manası nedir efendim?

Özkan Günal:

Varlığın var oluşu ve varlıktan zuhur eden cümle işler, Cenab-ı Allah'ın bilinme isteğiyle zat-ı ilmiyesinde mevcut bulunan Kendisine ait olan özellikleri açığa çıkartışdır. Bulutun bünyesinde bulunan su zerrecikleri yağmur olarak açığa çıkartması gibi düşünülebilir. Nasıl ki yağmur dediğimiz her zerrecik bulutun aslında, işte her fiil de Allah'ın da o fiil ile Kendisindeki bir bilgiyi bilinirliğe çıkartması ayndır. Yağmuru görmek ama bulutu görmemek, yağmuru bilmek ama bulutu bilmemek ikilik çıkartmaktır. Kitabın içindek, her bir harfi, noktalamı işaretini kaptıran ayırabilir miyiz? Ayıramayız çünkü onların her birisi hem tek tek hem de bütün olarak kitap var olduğu için vardır. Harften okuduğumuz kitabın kendisidir. Cenabı Allah Saffat suresi 96 ayeti kerimesinde,

Sizden Gelenler

Besmele

Yaratılışın sırrı besmelede gizlidir. Bu âlem Hakk'ın halk olarak zahir olmasıdır. Âlemi cihan sürekli yeniden yaratılmakta her an o yaratılış elbisesini giymektedir. Besmele insanın aslına dönüş yolculuğundaki anahtardır, sırdır. Üç esması vardır. Allah, Rahman, Rahim... Allah esması zatın tecellisi, Rahman esması sıfat tecellisi, Rahim esması fiil tecellisi.

Mürşidimizden almış olduğumuz zikir ile ikilimizden, ben diyerek kendimiz verdiğimiz müstakil varlık zamanından geçip, varlığımızın Allah'ın tecellisi olduğunun bilinciyle ilahlık iddiasından sıyrılıp tevhit birliğine ıkar ile nefsi ruha secede ettirerek Allah'a teslim olduk, rahmeti ve merhameti sonsuz olan mürşidimize sığındık. Sığındık çünkü ihtiyaç sahibiyiz, ona muhtacız, kendi varımızdan geçebilmek için onun gibi görmek, onun gibi duymak, onun gibi temiz ağız ile konuşmak, onun gibi yaşamak ve ona

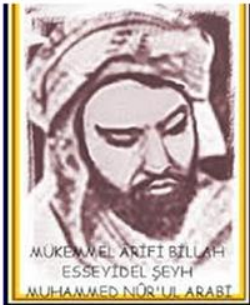
RİSALEYİ NOKTA-TÜL-BEYAN Bismillahirrahmanirrahim

Yirmi İkinci Bölüm

Mertebe-i fakr da vaki olan hadisi şerifin açıklaması beyanındadır. Resulullah Hazretleri buyururlar,

"Fakirlik benim iftiharımdır."

Şöyle malum ola ki, Âlimlerin her biri bir söz söylemiştir. Ve erenler dahi, her biri bir başka yüzünü işaret buyurmuşlardır. Özetle hakiki fakirlik âdemiyyettir demişlerdir. Ve bazen bu fakir kims, bir mertebeye erişe ki onda asla nefisten eser kalmaya. Bu takdirde fakirlik mertebesine yani âdemiyyete yetişmiş olur ve bu kimseye layıktır ki, eğer kesrette vahdete ererse... Resulullah bu fakirlikle övünmüştür. Hâşâ ki, suret fakirliğiyle övünmüş ola. Eğer bahsi geçen fakirlik suret fakirliğiyse, Mekke'de Hazret-i Resul zamanında dahi fakir kimseler var idi. Resulullah fakir mi olur? Cenabı Hak buyurdu,

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Yirmi Üçüncü Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Bil ki Ay'ın Güneşe doğru bir yüzü vardır. Bu yüz daima tamdır. Ne artar, ne eksilir. Bir de halka doğru olan bir yüzü vardır ki Ay bu yüzünü, devri dolayısıyla insanlara eksik gösterir. Ama bu yüzünün eksik görünmesi, Güneş'i takip eden yüzünün tamlığına zarar vermez. O halde senin de Hakk'a doğru olan Hak nazargahı olan kalp yüzün, imanla, yakine ve O'na güzel zan beslemele tam olsun. Halkın baktığı taraf olan dış yüzünün eksikliği, gizli (iç) yüzünün tamlığına zarar vermez. Buna da şu hikâye uygun düşer.

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Besmele...

Rahman arşa istiva etmiştir. 20.5 O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman'dır. Bunu haberi olana sor. 25.59 O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. 59.22 O, biri diğerle tam bir uyum içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir çelişki ve uygunsuzluk göremezsin. İşte gözüni çevirip gezdir; herhangi bir çatlaklık görüyor musun? 67.3 Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. 67.19 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi, Rahman olandır. Ona hitap etmeye güç yetiremezler. 78.37

Nam-ı Damperli Halil İbrahim Bakî Hz

Beytullah'ın Sahibi Allah'tır

Hac suresi 26 ayeti kerimde,

Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükü ve secede edenler için temizle" diye belirlemiştik.

denilmektedir. Bakara suresi 125 ayeti kerimde ise,

Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplandı ve güven yeri kıldık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yer edin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükü ve secede edenler için Kâbe'yi tertemiz tutun."

BERAT KANDİLİ

Berat, temize çıkma, kaybedilmiş hakların geri alınması anlamına gelir, aynı zamanda rahmet gibi adlarla da anılır. İslam dininde kutsal kabul edilen gecelerden biridir. Şaban ayının 14. gününü 15. gününe bağlayan gecesi Berat gecesidir. Kur'an'ı Kerim'de Kamer suresi 43 ayette,

Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

denilmektedir. Hadislerde ise günahahtan kurtulma, bir iş veya zümreden uzak durma anlamlarında kullanılmıştır. Berat kandili gecesinde tüm günahlar af olunur ve yeni doğanlar Levh-i mahfuzda yazılır. Kiblenin, Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dan Mekke'deki Kâbe istikametine çevrilmesi Berat Gecesinde gerçekleşmiştir. Resulullah efendimiz şöyle buyurmuşlardır,

ALINTI BÖLÜMÜ

Sözün bittiği yerdeyim. Tüm kelimeler söylendi ve tükendi, şimdi susma zamanı. Susmak, beklemek sabırla... Kalplere ekilen sevgi tohumları yeşersin diye, güneş olmak, yağmur olmak zamanı. Lafla yürütmüyor bu gemi, yelkenleri dolduran rüzgâr olmak zamanı, sevda deryasında.

En büyük şîr,
Benliğimizdir.
Benliğimize
Tövbe etmedikçe,
Şirkten arnamayız,
Küfür ehli olarak
Yaşarız.

Bütün varını
Mülkün sahibine
Teslim edenler,

BİTİM

Değerli okuyucu, Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2017 yılı beşinci, toplam yirmi dokuzuncu sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Besmele**'ye olan bakışınız katkısı olmuştur.

Besmele, varlığın hakikatinin gerçekliğine işaret etmektedir. Bir kişi besmele çekiyorken besmelede işaret edilen varlığın hakikatini kendisinde görmeden çekiyorsa yaptığı İnsan-ı Kâmil'i taklit etmek olur. Besmele çeken kişi besmele çekmesiyle "Ben kendiliğimi aradan çıkartıyorum kendimde çünkü kendi gerçekliğime perde yine benliğimdir. Perde aradan çıkınca görülenin Hakk'ın zuhuru olduğu gerçekliği, inkârı mümkün olmayan gerçekliktir. Ya Rabbi! Yüce ve sıfat yitirip fiil olarak Kendini bu aciz kulundan muhabbet ederek bilindir kalan Sensin ve biz Seni yine Senin bilinirliğinde Seninle bilme zıynetine donatılmış Kendiliğinin. Yaşam Senden Sanadır, şehadet Kendini Kendi görünürlüğünde sevir" demektedir. Bu sebeple her iş Besmeleyle başlamak, o işe Hakk'ın keşif kapısından geçektir. Gönlü, Besmele çeken kalbin ismidir. Hu...

**Nam-ı Damperli,
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

*Halil nazar eyle her an
Aşikâr eyledi sultan
Sırrullahı üryan bulan
Bizden size selam olsun*

***Gönlümüz, Gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kamil'i
Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz İle birliktedir.***

Giriş

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Damperli, Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin yirmi dokuzuncu sayısının konusu, **Besmele**...

Hud suresi 41 ayeti kerimede Cenab-ı Allah,

Binin gemiye; akıp gitmesi de Allah adıyladır onun, durması da. Şüphe yok ki Rabbim, suçları örter, rahîmdir.

buyurmaktadır. Allah'ın Rahim olması besmelede, Bismillahirrahmanirrahim beyanında geçen Rahim oluşudur ki beyanda, Allah, Rahman ve Rahim esmaları sırasıyla söylenmektedir. Rahim, Allah'ın tevhitliği olup, yaratan ve yaratılan tevhitliğinde yani kesrette vahdet zevkinde olmaktır. Rahim'e ulaşıp Rahimle ziynetlemiş olan talip, âleme tevhit nazarıyla bakıp kendi hakikati olan Hakk'ı her yüzde seyran edendir. Ayeti kerimede,

Binin gemiye ki suçlarınızı örtülsün, affedilsin çünkü Allah Rahimdir

denilmektedir. Rahim'e yani tevhide ermek için binilmesi gereken ve gemi olarak tarif edilen "Nuh As" dikkate alındığında ve Nuh As tevhide davet ettiği için bizim tevhide yaşayacağımız hakikat meydanıdır. *"Akıp gitmesi ve durması Allah'ın adıyladır"* beyanı, tevhit meydanında tevhit olan Allah'ın gerçekliğinin yine Allah'ın Kendisini anlatmasıyla zahir olduğunu vurgulamaktadır. Allah'ın Kendisini anlatmadığı hiçbir anlatım, Allah'ın gerçekliği olamaz, ancak zannî bir bilginin tekrarı olur. Gemiyle örneklersek, gemi tevhit meydanı, kaptanı Hak'tır. Rahim esmasıyla tevhit edersek, gemi de kaptan da, deniz de, Hak'tır. İşte besmele çekmek, hakikat meydanında ikiliğimizden geçip özümüze dönme sonucu tevhit eri olmaktır ki kişi ancak o zaman kendisinde kendiliğinden arınmış bir halde Allah'ın *"Kulum"* dediklerinden olabilir çünkü besmele bize kendi hakikatimizi beyan etmektedir. Gönüller sultanı Melami Mürşid-i Kâmil'i Nam-ı Damperli Halil İbrahim Baki efendim,

Bana varlığınızda besmeleyi ispat edin çünkü bismelenin ispatını varlığında bulan, ulaşmak istediği Hakk'ı kendisinde zahirde bulur

derdi. Bu hakikat ışığında baktığımızda, besmeleyi kelâmen dile söyletmekle, kalben varlığımıza söyletmek arasında müşriklik ve müminlik farkı olduğunu görürüz. Dile söyletmek varlığı sahiplenirken gerçekleşir, kalben varlığa söyletmek sahiplenmenin terkiyle gerçekleşir. Dile söyletirken vücudumuzda, sıfatımızda ve fiilimizde kendimizi görme devam eder, varlığa söyletirken vücudumuzda, sıfatımızda ve fiilimizde Hakk'ı görme gerçekleşir. İmam Ali Efendimizin,

Kur'an'ın sırrı Fatiha'da; Fatiha'nın sırrı Besmelede; Bismelenin sırrı da "B" harfindedir. Ben, "B" nin altındaki noktayım!

beyanı bize bu gerçeği işaret eder. Besmele, Allah'ın tevhitliğinde varlığın esasına muhataplık olup besmele çekmek, ikiz kardeş olan insan ve Kur'an tevhitliğine ermdir. Besmele çekmeyi başaran talip, Kur'an'ı Rabbinin adıyla kendisinde okumaya başlar da Allah'ın Kendisinden başka ilah olmadığı beyanına, vücudunda Hakk'ı, sıfatında Hakk'ı, fiilinde Hakk'ı bulmayla kendisinde şahit ve mümin olur. Âlemde, kendisinde şahit olduğu Hakk'ı her yüzde seyir ve keşif başlar. Cenab-ı Allah, besmeleyi Kendisiyle birlikte çeken aşığına *"Kulum"* demektedir. Besmeleyi, dilden kalbe indirerek Hak'ça çeken, Muhammedî tevhitle ziynetlenir, kalbi nurla dolar. Hu...

Aşk u niyazlarımla

**Aşka gönül veren kişi
Hak'la olur onun işi
Gözünden akıtır yaşı
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**Sırrı ile devreleyip
Maşukunu zikreleyip
Her nefeste Allah deyip
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**Siret libasını giyip
Hakk'ın şerbetin içip
Yokluğa kanat açıp
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**Tazelenir dinle iman
Nuruna gark olur cihan
Yeniden doğunca insan
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**Gönülden mahremi sultan
Ariflere budur seyran
Veçhullah zevkini duyan
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**İbrahim zikriyle Zakir
Bunu söyler evvel ahir
Rahmetini bulan zahir
Döner Mevla'ya Mevla'ya**

**İnsanın kendisi kitap
Okumayı bilenlere.
Yüzüdür kişiye mihrap
Bakmasını bilenlere.**

**Sıfatlarıyla donattı
Görmesini bilenlere.
Söylenenler Hak kelamı
Duymasını bilenlere.**

**Hüda'dır Semi'ul Basir
Esmaları bilenlere.
Tecelliler hep bir eser
Müessiri bilenlere.**

**Zatına delildir insan
Kendisini bilenlere.
Fakir, Halil Haktır inan
Zikretmeyi bilenlere.**

AYIN KONUSU

Besmele...

Besmelenin tevhit üzerine olabilmesi için Eûzu bölümünün de tevhit üzerine olması gerekir çünkü besmele,

Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim

bütünlüğüdür. İki bölüm olan bu bütünlüğü birbirinden ayırarak tevhitliğine ermek mümkün değildir. Bu iki bölümün birincisi olan “*Euzübillahimineşşeytanirracim*” insan olma yolunda insanlığımıza mani olanlardan arınma, “*Bismillahirrahmanirrahim*” bölümü ise insanlığa ait değerlerle ziynetlenmedir. Buna, soyunma ve giyinme, ölme ve yeniden doğma, halktan Hak’a uruç Hak’tan halka nüzul de denilmektedir. Gönüller sultanı efendim,

İki görüşün kalkmadan tevhit görüşü oluşmaz

diyerek bu gerçekliğe işaret etmektedir. İki görüşün kalktığı şirkten arınma boyutu Eûzu, tevhit görüşüyle yaşama boyutu Besmeledir. Bizler, “*Euzübillahimineşşeytanirracim*” derken, “Kovulmuş şeytanın recminden Allah'a sığınırım” demektediriz. Kovulmuş şeytan beyanıyla anlatılan, şeytanın kibir sahibi oluşuyla Allah'ın emrine uymayarak kendisine müstakillik veriş vurgulanmaktadır. Bu gerçeklik Bakara suresi 34 ayeti kerimede,

Ve meleklerle, “Âdem'e secde edin.” dediğimiz zaman İblis hariç, hemen secde ettiler. İblis direndi, kibirlendi Ve kâfirlerden oldu.

denilerek beyan edilmektedir. Buradan anlıyoruz ki şeytanla anlatılan zihniyet, kibir sahibi olunan, kendisine varlık anlamı yükleyip, Allah'ın zuhuru olan kendiliği gerçeğini yani tevhidî örten ve Âdem olan tevhit üzerine Rabbine secde eden, Rabbini bilen Muhammedî irfanîyet tecelligahına secde etmeyen zihniyettir. Şeytanın recmi, bu zihniyet üzerine şirk içinde kendi aslımıza cahilcesine yaşamak olup Allah'a sığınmak ise benlikten, benliği zikretmekten geçip Allah'ı zikretmeye başlayarak benlikten geçme sonucu kâfirlik zihniyetinin terkidir. E-û-Zu kavramı içinde varlığı oluşturan üç ana temeli barındırır. Bunlar, iş yapabilmek olan fail oluş, sıfatlanmak olan mevsuf oluş ve vücutlanmak olan mevcut oluştur. Bizler, işimizde benliğimizin zikriyle fail olarak nefsimizi, sıfatlarımızda benliğin zikriyle mevsuf olarak nefsimizi, vücudumuzda benliğin zikriyle mevcut olarak kendimizi gördüğümüz sürece şeytanın yönetim sistemi olan şirk içinde yaşarız. Fail, kâinatı daimi bir faaliyet ile idare eden, her işin hakiki yapıcısı olan anlamındadır ve Buruc suresi 16 ayeti kerimede,

Dilediği şeyi yapandır.

denilerek, Allah'ın fail oluşu beyan edilmektedir. Mevsuf ise, sıfat tamlamasında tamlanan anlamındadır yani sıfatlarda sıfatlanan demektir. Sıfatlarda sıfatlanan demek, o sıfatın Allah'ın Kendisine ait olup o sıfatıyla tecelli eden, görünen, bilinen olması demektir. Mümin suresi 65 ayeti kerimde,

O, Hay'dır. O'ndan başka İlâh yoktur. Öyleyse dini O'na halis kılarak dua edin. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

denilerek beyan edilen gerçeklik budur ve ayet, “O, Hay'dır, O'ndan başka ilah yoktur” derken dirilik sıfatının mevsufunun Allah olduğunu yani o diriliğin Allah'ın diriliği olduğunu ispat etmektedir.

Vücudumuzda mevcut oluşu ise vücudumuzun Allah'ın vücudlanmasıyla varlık âleminde Kendisini bildirişidir. Yaratılmış her şey Yaratan Allah'ın Kendisine götüren delilidir yani vücutların mevcudu Allah'tır. Zariyat suresi 20-21 ayetlerinde,

Yakın hâsıl edenler için yeryüzünde Allah'ın ayetleri vardır. Ve kendi nefislerinizde de. Hâlâ görmüyor musunuz?

denilerek bu hakikat anlatılmaktadır. İşte, şeytan, varlığının esas olan fail, mevsuf ve mevcut olmayı Allah ile tevhit etmek yerine kendisinden bildi de kendisine müstakil varlık anlamı çıkartarak tevhit içinde ikilik çıkartmış, gerçeği örten kâfir olmuştur. O, böylece Allah'ın lanetlediği kibirlilik etmiş oldu da huzurdan kovuldu. Bu, zandan oluşan batıl zihniyeti olup benlik, ego, kibir üzerine şirk içinde yaşamaktır ve şeytanın recmidir. Eûzu, benliğin zikrinin terkiyle, fail, mevsuf ve mevcut olarak kendimizi değil Allah'ı bilip fiilimizde fail Allah'a, sıfatımızda mevsuf Allah'a, vücudumuzda mevcut Allah'a şahit olmaktır. Buna Allah'tan başka ilah olmadığına şahit olmak denilir ki bu şehadet olmadan çekilen Eûzu dilde kalan tevhide olmayan Eûzu'dur. Burada karşımıza, Eûzu'nun

Eşhedü Enlâ ilahe illallah

Besmelenin ise

Eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Resuluhu

olduğu gerçeği çıkmaktadır. Eûzu'nun tevhit üzerine olması Allah'tan başka ilah olmadığına kendimizde şahit olmaktır. Bu şehadet olmadan tevhide erilemez... *"Bismillahirrahmanirrahim"* bölümü ise Hakk'ın varlığıyla halkiyet olarak var oluştur ki buna kul olmak, gönül olmak, Âdemliğimize ermek denir. Bu ancak Muhammedî irfanîyet ve ahlak üzerine yoğrulmayla gerçekleşir. Besmelede, Allah, Rahman ve Rahim esmalarının tecellisi zahire gelir. Bunlar, yine varlığın esas olan vücut, sıfat ve fiil anlamına gelmektedir ki Eûzu'daki anlamı, içine şirk bulaşmış iken, besmelede, içi tevhitte dolmuş anlamı içerir. Eûzu'da nispet fiilden, sıfattan ve vücuttan soyduğumuzdan, besmelede nispetsiz, tevhit üzerine vücutlanmak, sıfatlanmak ve fiillenmek gerçekleşir. Allah, zat-ı Hakk'ın tecellisinde mevcudiyetine; Rahman, zat-ı Hakk'ın sıfatına tecellisine; Rahim, zat-ı Hakk'ın fiiline tecellisine işaretler. Seyri sülûk yolculuğunda talip, fena meratiplerinde ölmezden evvel öldüğünde, yok olan varlık değil zihniyet olmaktadır. Şeytanın recmi olan şirk zihniyeti yok olduğunda geriye fiiliyle, sıfatıyla ve vücuduyla mümkün olan salt varlık kalır ki zaten bizler Hakk'ın zahirliğinde birer anlayışızdır. İşte geriye kalan salt varlıkta, şimdi tevhit idraki olan kulluk zahir olacaktır. Bu zahir oluş idraken, Hakk'ın vücudunu, sıfatını ve fiilini giyinmeyle gerçekleşir.

Allah esmasının zikredildiği besmele boyutunda zat-ı Hakk'ın geriye kalan salt varlık ismini verdiğimiz

varlığın vücutunda zahire gelişi zikredilirken burada sıfat ve fiilden söz edilmez çünkü batındadırlar. Varlık var oluşuyla yokluk anlamı giyinir ki bu, kul denilen tevhit anlayışının henüz o varda zuhur etmeyişindedir, yoksa var da, yok da hepsi bir arada tecellidedir, her şey Allah'ın tevhitliğinde olmaktadır. Besmelenin Rahman boyutunda ise âlem ve kendimiz dediğimiz sıfatlar zuhura gelir.

Bu sebeple Rahmanı anlamak için sıfatları, sıfatları anlamak için yaratılmışlığı anlamak gerekir. Yüce Kur'an'ı Kerimde bulunan Rahman suresi bizlere Besmelenin Rahman boyutunu anlatmaktadır.

1 - Rahman

Cenab-ı Allah'ın Rahman esması, bilinme muradıyla Kendisini bildiği bilgiyi bilinirlik âlemi olan yaratılmışlığa çıkartması yani yaratılmışlığa çıkıştaki ismidir. Rahman'ı zikrediyorsak, Allah'ın bilinirlik halini zikrediyoruzdur. İşte bu bilinirlik, Allah'ın zatında bâtın olan sıfatlarına tecelli edışıyle varlık âleminin kendisidir. Rahman ile varlığın esası olan sıfatlar aynı tecellidir çünkü var olan her şey o olma sıfatı yani sıfatın zuhurudur.

2 - Kur'an'ı öğretti.

Cenab-ı Allah varlık âlemine zuhur edince bu zuhur Allah'ın Kendisini beyanı olduğundan, âlem Allah'ın Kendisini anlatışıdır. Kur'an, Allah'ın kelimeleriyle Kendisini anlatışıdır ki kelâmen anlatışına Kur'an, tecelli cihetiyle anlatışına âlem denilmektedir. Öğretmesi, anlatışı, anlatışı ise bilinirliğe tenezzül edışıdır. Görünürlük olan kesret, bilinirliktir.

3 - İnsanı yarattı.

İşte insan, Cenab-ı Allah'ın bilinirliği olan bu âlemde, bilecek olan tecellisidir çünkü sadece insan hem bilinmeklik, hem de bilmeklik halini kendisinde taşıyandır. Allah'ın insanı yaratması yani Rahmanın insan olarak zahire gelmesi bilmekliğiyle tecellisidir. Buna, Rahman tüm âlemde bilinmeklik sıfatıyla zahir olurken insanda bilmeklik sıfatıyla zahir olmaktadır demekteyiz. İnsanın yaratılması, bilinirlikte bilmekliğini Allah'ı bilmeklikte kullanması içindir.

4 - Ona beyanı öğretti.

Beyan, düşünüp, keşfedip, bilip, bildiklerini zikredip muhabbet etme, sevmeye anlamında kullanılan kavram olup, insanın beyanı öğrenmesi, kendisini insan yapan değerleri kullanabilmesidir. Rahmanın bilmeklik sıfatının zahiri olan insan bu bilmekliğini kullanma özelliğiyle yaşamaktadır. Bilmeklik, iradenin ürünü olduğundan insan, Rahmanın külli iradesinin kendisinde tecellisi olan cüzzi iradesiyle bilmekliğini Allah'ı bilmeye yöneltip yaratılış gayesine dönebilme ve kendisinden Rabbine arif olabilme donanımına sahiptir.

5 - Güneş de ay da bir hesap iledir.

Güneş ve ay, Rahmanın yani Allah'ın sıfatlarıyla tecelli edişinin güneşin güneş olarak ayın ay olarak zuhurudur. Tecellilerinin hesap ile oluşu, bilinmekliğe hizmet edişleridir. Hiçbir şey yok ki o, Rahmanın tecellisi olarak Allah'ın bilinirliği olmasın. Güneş varlığı nur olan olmağı, ay ise varlığı nur olmayıp güneşin nurunu yansıtan olmağıyla, yaratan ve yaratılan gerçekliğini idraklere sunarken aynı anda da kendi olmağılarını ispat etmektedirler.

6 - Bitkiler ve ağaçlar secde etmektedirler.

Bitkilerin ve ağaçların secde etmesi, varlıklarının kendilerinden olmayıp Rahmanın zahirliği olmasındandır. Rahman, tüm bitki ve ağaçlardan hangi bitki ve ağaç ise o olarak görünmekte ve bilinmektedir çünkü hepsi Allah'ın sıfatına tecellisiyle yaratılmışlığa çıkan sıfatlardır. Var oluşları, varlıklarının her aşaması, farklı renklerde, kokularda ve türlü türlü meyvelerde oluşları Rahmanın sıfatlarıdır, Allah'ın kendisine muhabbeti olan bilinir kılışdır. Allah'ın bilinmeyi istemesi Kendisini, Kendisindeki sıfatlarda görmeyi istemesidir ki bu istek Rahman oluşunun zuhuruyla gerçekleşmektedir.

7 - Göğü yükseltti ve mizanı koydu.

Göğü yükselmesi, yine zatında bâtin halde bulunan gök sıfatına tecelli edişiyile göğü yaratması olup gök olarak zikredilen tüm göğe ait olanların varlığıdır. Mizan ölçüdür ve Allah'ın sıfatlarına tecelli edişindeki ismi olan Rahman'lığıyla her an bir sıfatını zahire getirmesiyle ölçü hiç bozulmadan bilmeklik ve bilinmekliğe hizmettedir. Denge, mümkün ölçünün hiç bozulmadan korunmasıyla gerçekleşmektedir ki tümü Rahman üzerinden Allah'ın varlığının ispatıdır.

8 - Sakın tartıda taşkınlık etmeyin.

Tüm evren varlığının var olabilmesi için bir ölçü sistemiyle yaratılıp korunmakta ve bu sistem bilinirliğin hizmetindeyken, bizler ölçüde taşkınlık yapmak olan inkârı seçersek, Rahmanın yani Allah'ın sıfatlarının zuhurunda hem de sıfat zuhuruken kendi hakikatimize gafil yaşarız ve düzeni bozarak kendimize ve çevremize zulmederiz. Bilmeliyiz ki kedimiz de sıfat olarak sıfatlar âleminde aklımızı sıfatları keşif için kullanmalıyız, ölçüyü bozmak için değil. Bilinirliğin kendisini bilmekten, bilinir olanı bilmeye geçmeliyiz. Her şey yerinde Hak'tır, yerinde güzeldir.

9 -Tartıyı adaletle yapın, terazide eksiklik yapmayın.

Tartıyı adaletle yapmak, yaşamın içinde insanca yaşamak olup insanca yaşamak, bilinirlik olan sıfatlardan, bilmekliğimizle Allah'ı bilerek yaşamaktır. Var olan her varlık bize kendisini bilinir kılarken, Allah'ı bilinir kılmaktadır. Varlık Rahmana, Rahman ise Allah'a götüren yolun kapısıdır. Yaşamımızı, mahlûkasına sadece ihtiyaçlığımızı gidermek adına sürdürmek, insanlığımızı kendimizde zahire getirmemek terazide eksiklik yapmaktır.

10 - Allah yeri mahlûkat için koydu.

Allah'ın yeri mahlûkat için yaratması, yer olan dünyanın yaşam için yaratılmış olması olup, yaşam Allah'ın Kendisini anlatışıdır. Dünya yaşamla dopdoludur. Her yerde, her an süre gelen yaşam Kendisini seyridir. Seyir, görünürlükle gerçekleştiğinden var olan görünürlükle birlikte görmeklik de var olup gören ve görülen birlikteliğinin muhabbeti yaşamın ardındaki gerçekliktir. Görenin mahlûk olarak zikredilmesi, faniliğini anlatmak içindir.

11 - Orada meyveler ve salkımlı hurma ağaçları vardır.

Yaşamsallığımız için ihtiyacımız olan her ne varsa dünyada mevcut olup ihtiyacımızı karşılamaktayız. Tümü hizmetimize sunulmuştur ve hizmet etmektedir. Bize hizmet ederken, bilinirlik bilmekliğe hizmet etmiş olur. Görünürlüğün, görmekliğe hizmetidir. Her birisi kendi ismi ve suretiyle kendiliği olarak Rahmanın tecellisi olduğundan tek tek ve bütünsel olarak Rahmana şehadetin tecelligâhıdır.

12 - Yapraklı taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

Her ne varsa bu âlemde en küçükten en büyüğüne kadar birbirine benzememesi, Rahmanın sınırsızlığına delil olmaktadır çünkü Rahman Allah'ın, sıfatlarına tecellisidir ve tecelli eden Allah olduğundan ve Allah kayıtsız, sınırsız olduğundan, kesretin çokluğu ortaya çıkmaktadır. Bizler her ne görüyorsak, her ne biliyorsak, her ne keşfediyorsak bilinen, görülen, keşfedilen Rahman üzerinden Allah'tır.

13 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

İşte, Rahmanın sıfatlarıyla zahire gelişi olan ve yaratılmışlığın tümü için zikredilen nimetlerin tamamı, yaratan Rabbin yaratması olup bizler de dâhil hiçbir şey kendisini kendisi var etmemiştir ve her sıfat kendisine değil Allah'ın bilinme isteğine hizmettedir. Yalanlamak, o sıfat veya sıfatlardan Allah'ı ayırıp, Allah'ı Kendi sıfatından ötelemektir, sıfatı bilip Allah'ı bilmemek, sıfatı sevip Allah'ı sevmemek, sıfatı görüp Allah'ı görmemektir. Allah, Rahman oluşuyla sıfatlarına tecelli etmeseydi nimetler var olamazdı.

14 - Allah insanı, pişmiş bir çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.

Pişmiş çamura benzeyen balçık ifadesi, insanın diğer mahlûktan farkı olan bilebilme olgunluğunu anlatmak içindir. Sadece insan yaratıcı Rabbin Rahman tecellisinden bilecek ve keşfedecek özelliktedir. İşte insan varlığını, pişmiş çamur olan Hakk'ın mekânı gönül eyleyebilecek özelliktedir lakin varlığını gönül eylemeyen kendisindeki eşsiz ve en büyük değer olan bu özelliği zayi edip çığlıkta kalabilir. Bu sebeple insan ibaresi kullanılmaktadır. Varlığını gönül eyleyemeyen henüz insanlığını kendisinde zahire getiremeyendir.

15 - Cinleri de hâlis ateşten yarattı.

İnsan, bilme yönünün Hak'ta Hakk'ı, cin ise Hak'ta Hakk'ı değil, Hak'ta bâtılı bilmektir. Halis ateşten yaratılması, Hak yerine bilinen bâtılın da varlık âleminde bilinirlik olmasından gelmektedir. Bu âlemde her ne varsa bize göre ama doğru ama yanlış tümünün Rahmanın tecellisi olduğuna vurgudur. Mevcut bilgi, mevcut haliyle bilinirliğe çıkmadan bilinir olamayacağından, her ne varsa tümü, bilginin zahirliğidir lakin bilgiyi bilmekle bilinir hale gelen bilgiyi giyinmek farklı olgulardır. Hakk'ı bilen insan, bâtılı da bilir ama batılda değil Hak tarafında saf tutar.

16 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rabbin nimeti olan Hak tarafında saf tutmak gerekliliğini nefsaniyete hoş gelen bâtılı yaşamak için terk edip Hakk'a sırtımızı dönmek, nimeti yalanlamak olup kendimize zulümdür. Evet, bâtıl dediğimiz de kendiliğinden var olmayıp Rahmanın tecellisidir ve bizler bilinirliğe çıkmadıkça bâtılı bilemezdik ama aynı anda Hakk'ı da bildiğimizden bâtıla değil Hakk'a sığınmalıyız. Hak ve bâtıl üzerine bulunmanın ne olduğunun bilinirliğe çıkması her ikisinin de aynı anda yaşanabileceği anlamını içermez. İnsan, bilinirliğe çıktığı için bâtılı bilip, uzak dururken Hakk'ı yaşayandır.

17 - İki doğunun ve iki batının Rabbidir.

İki doğu da iki batı da var halleriyle Rahmanın zahirliğidir yani her iki türlü iki tarafı da yaratan Allah'tır. Bâtıl üzerine yaşayan ve bu yaşamın içinde bulunan tüm sıfatlar, kendiliğinden kendisini var etmiş değildirler, onları da var eden Rahmanın tecellisidir, Hak üzerine yaşayan ve bu yaşamda bulunan sıfatlar gibi. Doğu zahirliği, batı ise zahirliğin ardındaki batınlığı simgelediğinden, madde ve mana diyebiliriz.

Yaşam, bâtil üzerineyken de bu yaşamın zahirî ve batnî olan görünürlüğü ile birlikte, görünürlüğün ardındaki irade mevcuttur, Hak üzerineyken de görünürlüğü ve ardındaki irade mevcuttur. Bâtil üzerineyken irade, nefse tâbî cüz olurken, Hak üzerineyken Hakk'a tâbî külmaktadır.

18 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

En büyük nimet olan irade tecellisini sahiplenerek o iradeyle benlik çıkartıp bâtili seçip yaşamak yönünde kullanmak, irade nimetini yalanlamaktır. Hak iradesini, kendisini bilelim diye bize bizde tecelli ederek ziynetlemeseydi, bizlerde irade olmazdı. İradeyi küle tâbîlik nimetin şükürü, bâtila tâbî kılmak nimeti yalanlamaktır. Nimeti yalanlayanlar Rahmanı inkâr etmiş olurlar.

19 - İki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar.

İki denizden kasıt, Rahmanın tecellisinin zahir ve bâtin oluşudur. Tecelli zahire geldiğinde varlık madde ve mana olarak zuhur eder. Bilinirliğin kesret olan görünen tarafı ve vahdet olan görünmeyen tarafıdır. Buna nefis ve ruh isimleri verilmiştir. Varlık yani bilinirlik, Cenab-ı Allah'ın Rahman esmasıyla sıfatlarına isim ve suret giydirmesiyle yaratılmış olan yaratılmışlık işte bu iki denizle gerçekleşmektedir.

20 - Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar.

Rahmanın zuhuru varlık, madde ve mana olarak birlikte bulunurlar lakin madde maddesellik olan dünyadan dünya için dünyaya kayıtlı, mana ise madde ve dünyaya kayıtlı olmayandır. Madde fani, mana bakidir. Madde, kendisi de madde olan dünyaya tâbî, mana Rahmana tâbidir. Rezzak sıfatı buğdayla zahir olurken buğday biter ama Rezzak Allah'ın varlığıyla daimidir. Dirilik, Rahmanın zuhurudur ve canlılık olarak varlıkta tecellidedir. Dirilik Rahmanla birlikte daimi lakin dirilikle canlı olan varlığın maddeselliği fanidir. Tümünde birlikte Rahmanın zahirliğidir.

21 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Varlığımızın madde ve mana boyutları, dünya yaşamımızda birlikte gerçekleşen bilme ve bilinme yönlerimiz olup insana bahşedilmiş nimettir. İnsan, iki deniz olan varlığının bir arada birbirine karışmadan uyum halinde, bir hesap ve ölçüye göre oluşuyla, hem kendisinden hem de tüm âlemden Rahmanın tecellisiyle muhataptır. Nimetin birisini ele alıp sadece maddeye hizmet kendisini noksan bırakırken aynı zamanda nimeti yalanlamış olur. Varlığın iki zıt boyutu varlığı mümkün kılan kutsiyet değerleridir ve her ikisi de Allah'ın kendisini seyrine hizmettedir.

22 - İkisinden de inci ve mercan çıkar.

Rahmanın madde ve mana tecellileri de Rahmanın güzelliğinin zuhuru olup her iki yönü de bilinirliğe hizmet ettiği için keşif maddesiyle ve manasıyla gerçekleşir. Madde alanında da mana alanında bilinir olan Rahman penceresinden Cenab-ı Allah'tır. En küçükten en büyüğüne kadar her ne varsa karşımıza sınırsızlık ve muazzamlık çıkar ki bunların her birisinin Allah'ı bilme isteğinde inci ve mercan olarak ne kadar değerli olduğu vurgulanmaktadır. Maddenin sınırsızlığı mananın sınırsızlığından gelmektedir. Sınırsız olan Rahmanın tecellisi de sınırsız, sayısız ve Rahmanla birlikte değerli olur.

23 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

İşte insan, keşfederek bilmeye başladığı bilinirlikte, o bilinirlikle bilinir olan Allah'ı bilmiyor da sadece tek taraflı bilgide kalıp bilginin kendisine değer veriyorsa, bilme nimetini yalanlamış olur. Uzayın sonsuzluğu bize Rahmanın sonsuzluğunu ispat ederken uzayda kalıp Rahmanı bilmemek kendimize zulümdür. Suretin güzelliğinden sireti görmemek görme nimetini, sesi işitip konuşanı işitmek işitme nimetini, sureti bilip sireti bilmemek bilme nimetini yalanlamak olur. Maddenin değeri, taşıdığı mananın değerli olmasındandır.

24 – Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler de onundur.

Deniz, dağ ve gemi madde olarak mevcut olduğu gibi, yaşam, bilinç ve akıl olarak da mevcuttur. Nasıl ki denizde, insanın keşfiyle yaptığı içinde kendisini ve türlü türlü ürünleri taşıdığı büyük gemiler, Rahmanın tecellisiyle bulunuyorsa, yaşam deniz, dağ bilinç, gemi de akıl olarak bulunmaktadır. İnsan, yaşam denizinde bilinirliği yer yapmamacasına bilgi yönüyle içine alacak kadar büyük bilinç ve bu bilinci keşfetme ve üretme yönünde kullanacak akıl sahibidir ve yaşam da bilinç de akıl da Rahmanın zuhurudur. Allah'ın kendisini bilmesinde hizmetkârdırlar.

25 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey insan! Bak, ben dediğin kendine ve yaratılmışlıkta bulunduğu hali gör ve anla. İçinde bulunduğun yaşam, bilincin ve aklın olmasıydı diğer mahlûklardan ne farkın olurdu. Yaşamak senin için, bu bilinci ve akıl yaratılış gayen olan Rahmanı keşifle Allah'ı bilme yönünde olmadığı sürece, diğer canlılardan daha üstün olma nimetini yalanlamış olursun. Hiçbir şey kendiliğinden olmayıp Rahmanın zuhurudur ve varlık bilinmekliğe hizmetle var olmuştur. Sıfatı Rahmandan ayırmadan bulunmalısın yaşamda.

26 - Yer üzerinde bulunan her şey fânidir.

Yeryüzünde bulunan her şey, her yaratılan yani Rahman olarak zikredilen sıfat tecellisidir ve fanidir yani Allah sıfatına tecelli etmeyi bıraktığında varlık âleminde var olmaya devam edemez çünkü varlığı kendiliğinden değildir. Faniliği, Allah'ın bakiliğinde bilinmekliğe hizmette olup sıfatların sonsuzluğundan gelmektedir. Sıfatların tecellisinde fanilik olmasaydı, Allah'ın bilinirliğinde sınır olurdu ki bu Allah'ın kendisini sınırlaması anlamına gelirdi. Allah sınırsız olduğundan her sıfat kendiliği kadar bulunur ve bilinirliğe hizmeti neticesinde yine zatında batın halde bulunmaya devam eder. Yeryüzünde bulunan her şey yaratılmıştır, yaratan Allah'tır, yaratılan yaratandan zuhura gelip yine yaratanda olmaya devam edecektir.

27 - Yalnız celâl ve ikram sahibi Rabbinin yüzü baki kalacaktır.

Celal ve ikram sahibi Rab, yaratmasıyla yaratılmışlıkta celaliyle tecelli etmesiyle, varlığın kendisi Rabbe tevhitte celal, var oluşu ikramlığından gelmektedir ve aslı cihetiyle Rabbin kendi sıfatını zahire getirişiyile Rahman tecellisidirler. Zat sabit ve daimi olduğundan Sıfat da zatıyla birlikte sabit ve daimidir. Tecelli şahadet olan bilinirlikte zuhur eder ve geri çekilir ki buna kendimize nispetle var oluş ve yok oluş deriz lakin Rabbin yüzü olan Rahman her zaman daimidir.

28 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey varlığı Rahmanın tecellisi olan! Var oluşun Rahmanın sen olması sıfatını zahire getirişi, yok oluşun da yokluk sıfatının zahirliğidir. Bilinirlik âleminde var olmaya başladığın gibi bir gün yok olacaksın ve her ikisi de senin elinde değilken nasıl kendinde Rahmana bakarken Rabbini görmüyorsun, kendini bilirken Rabbini bilmiyorsun. Rahman suret değildir lakin gelip geçici olan ve her birisi ayrı ayrı farklı bilinirlik olan suretlerle görülendir. Fani olan görünürlüğünü sahiplenmeden o görünürlükte Rahmanı görmeden sürdürdüğün yaşamda her an görünürlük nimetini yalanlıyorsun. Bir zamanlar görünür olan ama şimdi görünmeyenlere bak ve anla Rahmanın sana seninle belli bir süre tecelli edeceğini ve tecelli devam ediyorken gör gerçekliğini.

29 - Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her gün yeni bir iştedir.

Göklerde ve yerde bulunan Rahman tecellilerinin Rahmandan istemeleri varlıklarının Rahmana tabiliğindedir ve Rahmanın her gün yeni bir işte oluşu tecellilerinden her an kendisini bilinir kılmıştır. Yaşam, Rahmanın kendisinde olanı zahire getirişidir. Rahman, kendisinde olanı sıfat tecellisi olarak zahire getirmezse varlığın var oluşu ve yaşam mümkün olamaz. Biz varsak ve var oluşumuz devam ediyorsa bu değer, Rahmanın işini işleyiştir.

30 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahman, bize biz olarak tecelli ettiği için yaşamsallığımız Rahmanın zuhurunda görünürlük ve bilinirlik olarak yani sıfat olarak sıfatlar âleminde bulunmakta olduğundan kendi bilinirliğimizden her halimizle, her işimizle Rahmanı seyir içinde olmadıkça, Rahmana bakarken Rahmanı görmeyerek aslımıza kör, varlığımız ve işlerimiz nimetini yalanlarcasına yaşarız. Sahiplendiğimiz her ne varsa kendimizin var etmeyip hazır bulduğumuz Rahmanın işi olanlardır ve sahiplenmek nimeti yalanlamaktır.

31 - Ey insan ve cin! Sizin de hesabınızı ele alacağız.

Bilinirlik olan Rahman tecellisi sıfatlarda, Rabbini bilen anlayışın ismi *İnsan*, sıfatlarda sıfatı bilip Rabbi bilmeyen anlayışın ismi *Cindir*. Her ikisi de bilinirlikte bilmeye var olmaktadır. İnsan bilinirlikte Rabbini, cin ise kendisini bilen olduğundan insan kendi bilmesiyle, cin de kendi bilmesiyle hesaba çekilecektir. Cin, kendisinden Rabbini bilmeye yönelmeli, insan Rabbini bilmede sadakatle kalmalıdır. Eşyayı keşif eşyadan Rahmanı keşif, Rahmanı keşif Rabbi keşif olmalı ve keşif yaşam boyunca devam etmelidir. Bilmekliğin farkı, insan ve cin farkıdır. Aynı sıfatta gerçekleşen iki farklı bilmenin tevhit veya şirk oluşu o sıfatta neyi bildiğimize göredir. Bilinen Hak olmadıkça bilmeyi fitneliğe düşürürüz ki mesulüz.

32 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Bize kendi insanlığımıza yöneltip kendimizi Rahmanla güzelleştirmenin vesilesi olan hesaba çekilme nimetini yalanlamak, hesaba çekileceğimizi bilirken Rahmanı bilmeye yönelmemektir. Cenab-ı Allah, kendisini bilme isteğiyle tecelli etmeseydi, bilinirlik olan zahirlik ve bilmeklik olan batınlık varlık âleminde bulunamazdı. Allah'ın Kendisindeki biz olma sıfatıyla, sıfat olarak sıfatlar âlemine tecelli edişi, bizi Kendisiyle ziyetlemesi olup beraberinde sorumluluk getirmektedir ve sorumluluk insanca yaşamının sebebi olmasıyla nimettir. Sorumluluğumuzu yerine getirmemek nimeti yalanlamaktır yani hesaba çekileceğimizi inkâr etmek.

33 - Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çevresinden geçmeye gücünüz yeterse geçin gidin. Allah'ın verdiği bir güç olmadan geçemezsiniz.

Gök ve yerin maddesel varlığı sınırsız olup, yaratılmış insan yaratılmayla kayıtlı olduğundan, sınırsız büyüklüğü maddesel olarak asla geçemez. Geçmek ancak bilmeye mümkündür. Gök, sıfatta Rahmanı bilmek, yer sıfatta sıfatı bilmektir. Gök olan Rahmanı bilmekle, yer olan sıfatın kendisini bilmenin çevresi, bilinen sıfatın sadece o bilinen sıfat olmasındandır. Bilinen, madde ve mana olarak Rahmandır ki geçmek, o sıfatın kendisinden içeri girip sıfattan zata ermekliktir ve ancak Allah her sıfattan zatını bilendir. Rahmanın, sıfatlarından bilinirliğinde gayrıyı bilmeklik yoktur lakin her sıfat kendisi kadar Rahmana ait bilgidir. Bizler Allah'ın kendisine seçmesiyle insan dediği olabilirsek, cümle sıfata cami olabiliriz.

34 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey, sıfatlarını keşifle yaratanını keşfetme özelliğinde olan insan! Her varlık bir sıfata her sıfat Rahmana, Rahman ise zatına delildir. Zatına delil olan sıfatlarında kalıp, sıfatı zatından ayırıp ikilik çıkartmayla kendi insanlığımızı zayi edersek cümle sıfatlara cami olma özelliği nimetini yalanlamış oluruz. Her isim ve suret yani her yaratılmışlık zatında bâtın halde bulunan sıfatların zuhurudur ki zuhurun gayesi bilirliliktir. Âlem sıfat, sıfat bilinirlik, insan bilmeklik olmasıyla, sıfatı bilme bilgisiyle kendisinde cümle sıfatları cem edebileceken, sıfatın kendisinde kalmak ikilikte kalıp kendisine zulmetmektir.

35 - Üzerinize ateşten alev ve duman gönderilir, kendinizi savunamazsınız.

Rahmanın maddeselliğinde, yanardağların püskürmesiyle açığa çıkan duman ve alev topları zahire gelmiş olurken dünyanın atmosferine giren göktaşları da dünyanın yüzeyinde olanların üzerine alev duman gelmesine sebebiyet vermesi, Rahmanın tecellisidir ki bu tecellide bilinirliktir ve insan acze düşer. Mana boyutunda ise, Rahmanın sıfat tecellisi olan sıfatlar âleminde, sıfatlardan Rahmanı bilmek olan kesrette vahdet tevhitliğinde olmak yerine kesrette kesreti bilip değer verme halinde yaşamaya devam edersek, ateşten alev olan kendi insanlığımıza zulmeden, duman olan görüşü ikilikle perdelenmişlerden oluruz. Allah'ın tevhitliğinde zannî bir yaşam içerisinde insanlığımızdan uzak olmayla her işimiz aslımızdan uzaklaşmak olur. İçinde bulunduğumuz cehalet karanlığında Rahmana bakarken surette kalıp Rahmanı göremeden cefalar çekmiş oluruz, yaşamımız sürekli şikâyet ve mutsuzlukla geçer.

36 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Şikâyet ve mutsuzluktan arınıp rıza ve huzur dolu yaşam, her sıfatta Rahmanı bilmeye mümkündür. Surette kalma karanlığından suretten Rahmanı görme aydınlığına ermek görüşün tevhide tâbî olmasıyla gerçekleşen olgu olup aydınlık nimetini yalanlayıp karanlıkta kalmaya devam etmek kendi aslımızı yalanlamak olur ki

zannî bilgiyle çıkarttığımız ikilik asla gerçekte ikilik değil, adı üstünde zandır. Her şey tevhidin içinde gerçekleşirken ve inkârı mümkün değilken, inkâr edip yalanı yaşamaktan ikrar edip gerçeğe ermeliyiz.

37 - Gök yarılp da, erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman...

Göğün yarılp erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir güle dönüşmesi, maddesellikte büyük bir gök taşının atmosfere girmesiyle gerçekleşir ki bu Rahmanın maddesellikteki bir tecellisi ile gerçekleşebilir.

Rahmanın tecellisi olmayan hiçbir şey kendiliğinden oluşamaz. İnsanın küle tâbî olmayan emmaresine tâbî aklı ve aklıyla geliştirdiği sistemler, karşılaştığı bu durumda yetersiz kalacak, insan acze düşecektir. İşte, benliğinin temeli lanetlenen kibri ve kibir temelli şirki içinde yaşayan insan, Rabbi karşısında bu kadar aciz olduğu halde benlik iddiasında bulunmaktadır. Rahmanın mana tecellisi ise, gök olan suretten tecelli eden suretin gerçekliğinin inkâr edilemeyecek şekilde bizlerin idrakimize sunulmasıdır. Tevhit kendi varlığımızda ispat edilince her müstakillğin zandan ibaret olduğunu, aslında her şeyin bir şey olup bire hizmet ettiğini, cümlenin Allah'ın bilinme isteğiyle zuhura geldiğini kabullenmiştir.

38- Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey insan! Rahmanın madde ve mana tecellileri karşısında o kadar aciz kalmaktasın ki çok güvendiğin ve aslında sana ait olmayıp Rahmanın tecellisiyle hazır bulduğun aklın ve bilincin aciz ve yetersiz kalmaktadır. Sıfatlar âleminde Allah'tan başka bilinen olmadığı gerçekliğini yalanlamaktan geçip doğruları kabullenişle kulluğa ermelisin. Doğrunun inkârı, yalanın kabulü ve bu kabullenişle sürdürülen yaşam kendi gerçekliğine küfürdür. Sen hangi halde olursan ol, o halin dahi bilinirliğe hizmette ama sen lanetlenmiş kibire hizmette kalırsın.

39 - İşte o gün, ne insana ne de cine günahından sorulmaz.

İşte o gün yani rahmanın tüm gerçekliğiyle idraklere sunulduğu gün, sıfattan Rahmanı bilene de sıfattan sıfatı bilmede kalıp ısrarcı olana da günahından sorulmaz çünkü onların yaşamı kalplerinde taşıdıkları inancın anlatımıdır. Hal zahire çıkınca sözler sukuta erer, sözüne değil haline bakılır. Rahmanın zuhurunda, sıfattan Rahmanı bilen hali *tevhidi*, Rahmana ait bilginin taşıyıcısı olup benlik iddiasında bulunanın hali *fıravunluğu* ve sıfattan sıfatı bilip Rahmanı inkâr edenin hali *müşriklığı* anlatmaktadır. Nazargâh kalp olduğundan dil sessizleşecektir.

40 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Gerçekler ortaya çıkıp varlığın, zatın sıfatına tecellisiyle var olduğunu kabullenmek, daha önce inkâr ettiğimiz tevhidi kabulleniş, yalanladığımız doğruları kabullenıştır. Her bir yaratılmışlığın, bilinme isteğine hizmet eden bilinirlik olduğu gerçeği artık kendi nefsimize tâbilik ve işimize öyle uygun geldiği için yalanlanamayacaktır. Sahiplendiğimiz varlığımızın bize ait olmadığı, zandan ibaret ve varlığın Rahmanın tecellisiyle görünürlüğü olduğunu kabulleniş devreye girecektir.

41 - Suçlular simalarından tanınır, alınlarından ve ayaklarından tutulur.

Suçlular yani varlığın hakikatini inkâr edip sahiplenerek ilahlık iddiasında bulunanlar, yaptıklarından tanınırlar çünkü Hak da, bâtil da bilinirlikte mevcuttur ve bildirilmiştir. İşte onlar, şirk olan sıfatlardan sıfatı

bilip Rahmanı Kendi sıfatından ayırıp ötekileştirmeye olmuş anlayışlarından ve bu anlayışla sürdürdükleri yaşamlarından mesuldürler. Rahman, bize bizimle, bizde tecelli ederek kendisini anlatıp bildirmekte ve bu gerçeği tebliğ edip davet ettiği zahirliğiyle de yüz göstermektedir ki her bilmeklik beraberinde mesuliyet getirir.

42 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahmanın Kendi gerçekliğini bildirdiği tevhit bilgisi nimetini yalanlayarak yaşamını şirk içinde yaşayıp her anında küfrünü besleyen anlayış, doğruyu yalan, yalanı doğru diye yaşar ve onun inkârı zannî varlığının temelini oluşturur.

Gerçek zahire gelince zan ortadan kalktığından benlik binası yıkılır da artık yalanlayamaz hale gelir lakin doğruyu yaşayacak halde de değildir artık. Doğruyu yaşayacak hal alınmadan yalanı terk etmek kendimize yapacağımız en büyük hizmettir, en büyük değerdir.

43 - İşte bu, suçluların yalanladığı cehennemdir.

Suçlular, varlıklarının Rahmanın sıfat tecellisi olduğu gerçeğini inkâr ederek yalanlayıp sahiplenerek kibir üzerine benlik olan kendi ilahlıklarını ilan edenlerdir. Varlık sıfat, sıfat Rahmanın zuhuru olduğu halde onlar kendilerinde ve âlemde ikilik çıkartarak gerçeği örtenlerdir. Onlar, gerçeğin kendisiyle karşılaştıklarında zahirî ve batınî yönleri olan, zahir ateş ve iş işten geçmiş olmanın pişmanlığı ateşinde kalacaklardır. Kabul etmek zorunda kaldıkları doğruyu yaşamayacak olmanın ıstırabını tadacaklardır.

44 - Onunla kaynar su arasında dolaşırlar.

Onlar, pişmanlık ve ıstırap içinde yalanladıkları tevhit bilgisini öğrenmiş olacaklar lakin bildikleri bilginin faydası olmayacaktır. “Bizler, yalanladığımız doğrular üzerine yaşam sürerken kendi doğrumuza cahilcesine yalanı yaşamışız, sıfatından ayırdığımız Rahmanın tevhitliğinde, Rahmanın sıfatı olduğumuz halde kör dolaşmışız, yaşarken benlik içinde kendimize zulmedenlerden olmuşuz, biz kendimize ne yaptık, Rahmanın kuluyken nefse kullukla kendimizi azaba atmışız” gerçekliğinin fark edişini tadacaklardır.

45 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Şimdi, bu hakikati fark ediş nimetini yalanmadan kabullenişle doğru olan tevhide yaşamaya yönelmeliyiz. Yalanlamak, kendi yalanımıza sahip çıkmaya devam etmek olup yalanladığımız için doğru, yalana dönmeyecek yalan da doğruya. Rahman, tüm bilinirliğiyle sen olan bilmekliğine hizmet etmektedir. Rahman, bizde kendisini bilmektedir ki bizim de bu tevhide kabul edişle kendimizde Rahmanı bilmeye başlayışımız cehennemden çıkışımızdır.

46 - Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır.

Rabbin makamı, Kendisini bizimle zahire getirdiği biz olma sıfatıdır ve Rab, biz olma sıfatıyla zahire, kendisini bizde bilmekliğiyile çıkmaktadır. Rabbin bizlik makamından korkmak, varlığımızı sahiplenmekten korkmak olup, Rabbin bildiğini bilmeye yani tevhide geçiştir. Tevhide geçip yaşamını tevhit üzerine yeniden yaşamaya başlayanlar için iki cennet vardır. Bu cennetlerin birisi insanlığa ait ortak değerler, diğeri ise tevhit ilmidir.

47 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

İşte gerçek nimet olan, diğer tüm sıfat nimetlerinin değerine kazandıracak ve nimeti fitneden ziynete dönüştürecek olan nimetlerdir bunlar. Değeri anlayıp hak ettiği şekilde muhafaza ederek eskiye dönmeden insanlığa ait değerleri üzerimizde taşıyarak, tahsil ettiğimiz tevhit ilminin ispatıyla kazanılan tevhit neşesini yaşayanlar olmalıyız.

48 - İkisinin de çeşitli ağaçları, meyveleri vardır.

İnsanî değerler üzerine yaşayanlar bu yaşamın güzellikleriyle güzelleşirler. Onlardan sevgi, saygı, tevazu, merhamet ve yardımseverlik çalışır, bu yönüyle huzuru yaşarken, tevhit ilmi olan kendilerinde ve âlemde her yüzde Rabbi bilmeklikte olurlar. Ulaşmak istedikleri tevhidî kendilerinde bilenlerden olurlar. Onlarda, bu bilmeyeyle cehalet kalkar ilmin ışığıyla aydınlanma yaşarlar.

49 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rabbin insanlık ve tevhit ilmi nimeti, bizim gerçekliğimiz olup insanlığımızın özüdür. Tevhidî yaşam gerçek yaşam olup insan için en güzel olandır. Tevhidî inkâr ile şirki yaşarken sahiplendiğimiz gelip geçici sahtelikler, insan için gerçek nimet değildir. Onlar, güzel görümlü ama zehirlidirler, yiyenin anlık tatminliğinden sonra öldürürler. Oysa tevhit sıhhat veren ve bitmeyen nimettir.

50 - İkisinde de akıp giden iki kaynak vardır.

İnsanca tevhit ilmiyle sürdürülen tahsil, içinde sakinlik ve huzur barındırırken insan olmanın gereği olan bilmeklik, madde ve mana yönüyle Allah'ı bilmede kullanmayla gerçekleşir. Maddenin ve mananın ilmi, zahir bâtın Allah'ı bilmeklik olarak gerçekleşir. Biliş tevhit üzerine olduğundan bilinen tevhit olur. Onlar, tevhit ilmiyle beslenmeye başlamışlardır, bilmeklik Allah bilinmeye başladığı için kemâlîne ermiştir.

51 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

İçselleşen tevhit, bilginin saf haliyle bilmeklik olduğunda insan olana en büyük nimet olup, oluşan kutsiyetin içinde kendimizin olmayışıyla devamlıdır. İçine zan ve vehim olan kendimizi sokarak ikilik bulaştırmadan cennette cenneti yaşamak için muhafaza etmek mesuliyeti, kulluğun gereğidir. İlmin kemâlî Allah'ı bilmeyeyle gerçekleştiğinden, Allah'ın ilminde gayrı çıkartmamaktır. Benlikle olunan hiçbir şey kemâl olamaz. Bilinirlikte Allah'ı bilmeyeyle sürdürülen yaşam nimeti, gerçek yaşam olup yalanlanamayacak kadar gerçektir.

52 - İkisinde de her türlü meyveden çift çift vardır.

Meyveler, tevhit ilminin bizde oluşturduğu ziynetleridir, ruhun gıdalarıdır. Çift çift olmaları zahir batın oluşlarıdır. Beşerî yaşamın güzelleşmesiyle hak edilen değerler sonucu cehaletin kalkmasıyla hak edilen ruhanî değerlerdir. Tevhit ilmini bilmek beraberinde cehaleti kaldırır beşerî yaşama da huzur verir. Yaşamın içinde insanca bulunmayla hizmetimize sunulmuş âlem bize yakışmaya başlar.

53 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Bak ve anla ulaştığın gerçekliğin seni nasıl zahir ve bâtın güzelleştirdiğini ve Rabbin bilme cennetinde bulunmanın ulaşılacak en büyük zenginlik olduğunu! Artık yalanlayabilir misin? Hayır, çünkü doğru olan gerçeklik yalanı hükümsüz bırakır. Zahirî ve bâtınî anlamda kazanılan kutsiyet ikiliği kaldırmış, fitneyi ziyete çevirmiştir.

54 - Onlar astarları kalın ipekten olan döşeklere yasanırlar. Bu iki cennetin meyveleri zahmetsizce alınacak kadar yakındır.

Onların, astarları kalın ipekten olan döşeklere yaslanması, akıllarını küllî akla, iradelerini küllî iradeye, görmelerini tevhide, işitmelerini tevhide, sevmelerini, kelimelerini, bilmelerini tevhide tâbî kılışlarıdır. İşte onlardır ancak her iki cennet olan insanca ve tevhit olan Allah gerçekliğini bilerek yaşayacak ve tevhidin güzellikleriyle güzelleşecek olanlar.

55 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Yaratılmışlığın içinde sadece insana mahsus olan yaratana tâbîlik nimetiyle yaratana güzelleşmeyi kabul etmeyerek, nefsin emmare boyutunda kalıp dünyanın sahte güzelliğiyle güzelleşmek uğruna kendimize zulmederek nimeti yalanlamaktan kendimizi kurtarmalı, insanca ve Rahmanın bilinirliğinde Rahmani bilerek yaşamalıyız.

56 - O ikiden çok yerde mesafeleri kısalan uçlar ki daha önce hiçbir insan ve cin dokunmamıştır onlara.

Tevhit ilmi tahsili, kendimize görelerden arınarak keşfe dönüştüğünde, bilme cennetinin nimetleri idrakimize sunulmaya başlar. Her keşif ayrı bir güzellik ve yücelik olurken bilinenin bir olmasından kaynaklı bilineni bildiren bilgilerde bir olma özelliğini taşımaktadır. Keşif kendi dışımızda değil kendi iç âlemimizde sınırsızca gerçekleşir çünkü bizler, sınırsız olan Rahmanın Kendisini bilişine tâbîlikle sınırsız bilmeye ziynetleniriz.

57 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey sınırsız olan Rahmani sınırsızca bilme özelliğiyle bilecek olan insan! Cennet nimeti olan Rahmani bilmekliğini Rahmandan yana kullanmayarak yalanlamak, değişmez ve değişemez gerçeğin inkârı değil senin kendine eziyet edişindir. Kendi gerçekliğinden Rahmani keşfetmenin içinde cahilcesine bulunmaktan, arifcesine bulunmaya geçmelisin. Aslımızı yalanlamak mümkün değildir.

58 - Sanki onlar yakut ve mercandırlar.

Sanki onlar yakut ve mercandırlar çünkü değeri değer algımıza göre ifade edilmektedir. Maddede yakut ve mercan ne kadar değerli ise Rahmani bilmenin ve bu bilmeye başlamaya başladığımızı göre yaşamının değeri çok daha fazladır. Tevhidin değerinin yanında yakut ve mercan çakıl taşı mesafesinde kalır. Bilişin tevhit ilmiyle Rahmani bilmeye başlaması en büyük devlettir.

59 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Değer verme özelliğini tevhide yöneltenler için nasip olan en büyük devleti nimetini yalanlamak mümkün değildir. Maddeye yöneltenler için ise gerçek, para olurken yalan manadır lakin onlar yalanladıkları gerçek değere muhtaç olanlardır.

60 - İyiliğin karşılığı, yalnız iyilik değil midir?

İyilik, bizim Rahmana yönelerek insanca yaşama ve tevhit ilmini tahsile yönelişimizle kendimize yaptığımız en büyük iyilik olup, kendimize iyilik yaptığımızda Rahman da bize kendisini bilinir kılarak cevap vermektedir. Rahmana yönelenler, Rahmanın nimetlerinden istifade etmek olan cennetine girenlerdir ki iyiliğin karşılığı iyilik olarak ifade edilmektedir.

61 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahmanın iyiliğini yalanlamak Rahmana yönelen için değildir. Yalanlamak, Rahmana yüz çevirmiş olanın kendisini kandırmasıdır. Rahmanın sıfatı olanın Rahmanın sıfatları içinde bulunurken kendisinde kendiliğini yüceltmesi, cennette değil dünyada yaşamayı seçmesidir.

62 - Bu ikisinden başka iki cennet daha vardır.

İnsanca yaşamak ve tevhit ilmi tahsilinden başka iki cennet daha vardır ki onlar insanca yaşama yönelip tevhit ilmi tahsil etmeye başlayanın bu sayede Rahmanın “Kulum” dediklerinden olması ve her sıfat olan her yüzde Rahmanın Cemalini seyirdir.

63 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahmanın “Kulum” demesi ve Cemal seyrine ulaşmış olmak nimetlerin en güzeli olup yerine neyi koyarsak koyalım gölgesinde kalacaktır. Rahmanın bilinirliğinde Rahmanı bilip, Rahmanın görünürlüğünde Rahmanı görmek bu gayenin tecellisi olan bizler için yaratılış gayemize ermiş olmaktır.

64 - Yemyeşil ne gönül alıcı!

Yemyeşil olması, Muhammedî irfaniyetten oluşan idrakin ancak bu cennete girebileceğindedir ki zaten gönül, Rahmanın kulu olup cemal seyrini gerçekleştiren Muhammedî irfaniyetten oluşmuş idrakin ismidir. Nehrin, deryaya ulaşınca derya ismini almasıdır ve nehir derya ismini alınca gayesine ermiş olur çünkü o deryaya ulaşıp derya olmak için yapmıştır yolculuğunu. Bu nehir için yok oluş değil deryada derya oluşudur.

65 – Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Varlığını, insanca yaşama ve tevhit ilmi tahsiline yöneltip Rahmanın kulu olarak Cemal seyrine ulaşan insan, ziynetlendiği Rahmana ait değerler üzerine yaşamaya başlar da artık eskisi gibi dünya onu cezbetmez. O, dünyada cennete girmiş, cennet nimetleriyle güzelleşmiştir. Bu nimetleri yalanlamak olan sahiplenmek, sahiplenmenin terkinde sadakatle kalarak, ortaya çıkmaz.

66 - İkisinde de fıskıran iki kaynak vardır.

Rahmanın kulluğunda cemal seyrinde olmanın beraberinde getirdiği keşif, zahir ve bâtın olarak bilinmek ve bilmek muhabbetinde hizmete başlar. Her sıfat kendiliğini idrakimize açar da keşif bilme, bilme seyrir, seyir hayranlık doğurarak sadrımız genişler.

67 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Genişlemiş sadır ve hayranlıkla bak şimdi her birisi sıfat olmasıyla cemal görüntüsü olan çeşit çeşit nimetlerden hangisi Rahmanın görünürlüğü değil? Hangisini bilinirlikten ayırabilirsin, Rahmanı hangi sıfatından öteleyebilirsin? Cemal görecekle görüşle yapılan bakış, her sıfattaki cemali gösterir.

68 - İkisinde de her türlü meyve, hurma ve nar vardır.

Her türlü meyve, hurma ve nar, sıfat tecellisi ve cemal görünürlüğü olan yaratılmışlığın çeşitliliğidir ki her bir yaratılmışlık Rahmanın tecellisidir.

Rahmana kul olup Muhammedî irfaniyetle yeni bir idrak oluşturarak cemal cennetine giren için dünya ahiret, suret cemal perdesidir ve o her anında Rahmana muhabbette seyir içinde tevhit neşesini yaşıyandır.

69 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Hiçbir şey yoktur ki bulunduğu haliyle Rahmanın tecellisi olmasın. Görünürlüğün farkı o görünürlükle görünenin birliğinde hükümsüz kalır da kesrette vahdet zevki yaşanır. Kesrette vahdet zevkinde olan her yüzde kendi aslının tafsilatını ayırmaksızın keşfedendir. O, hiçbir şeyi ayırıp yalanlamadan huzura erendir.

70 – O ikisinde çok yerde güzelim kazanımlar

Rahmanın güzelliğini seyir, sınırsız keşfin cezbesine girmiş olmak ve bilinenle bilen muhabbetinin huzuru yaşanmaya başladığında, kendimizden görülen nurun aydınlığında gerçekliğin hazzını yaşamak, mutluluğun ve neşenin kemâline ermektir. Her yüz, bir yüzün tecellisi vahdetinde her an zukur eden cemal ve her an duyulan Rahmanî muhabbet daimiliğine erilir.

71 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahmanın güzelliğini bilme, keşif ve seyirle o güzelliği kendisinde oluşturacak özelliğin tecellisi olan bizler, kendi gerçekliğimizi kendimizde zahire getirmek sonucu nimeti yalanlamaktan nimetle ziyetlenmeye geçmedikçe Rahmanın kulu olamayız. Rahmanın kulu olup cennet nimetleriyle rızıklanmak kabullenip, kabullendiğimize ulaşmakla mümkündür.

72 - Çadırlar içerisinde yakın mı yakın temiz rızıklar

Çadır, içinde bulunduğumuz dünya olup dünyayı cennet eylediğimizde nimetlerde dünyada içinde bulunduğumuz ortamda mevcut olmaya başlar ki zaten dünya Rahmanın tecellisi olmasıyla cennet ve yaratılmışlık da cennet nimetiydi. Bizler olmayanı var etmedik, olan gerçekliğe ermiş olduk. İdrakimiz tevhitte yana oluşup gelişince idrak olan bizler gerçekliğimizle vuslat ettik, her yaratılan ve her oluşumun tevhit üzerine bulunduğu şahitlik başladı.

73 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Ey idrakine kendi gerçekliği sunulmuş olan insan namzedi! Dünyada Rahmana yönelip, Rahmana kul olup, anlattığımız güzelliklerle güzelleşecek özellikte olan! Kendi gerçekliğini örttüğün benlik perdesi yüzünden kendi gerçeğini yalanlıyorsun. Üzerine örttüğün benlik zannını kaldır da karanlığın aydınlansın, bize muhatap olasin. Cenneti öldükten sonraya bırakmak yerine yaşarken cennetime girenlerden olmalısın.

74 - Bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.

Seyir ve keşif, tevhit üzerine yaşamaya başladığında gerçekleşeceğinden, dünyada nefsaniyeti üzerine yaşayanların ve yaşamını insanlığa ait ortak değer üzerine sürdürürken tevhitte habersiz olanların keşfedecekleri nimetler değildir cemal seyri. Surete bakarken suret görenler, suretten tecelli eden sireti göremezler. Siretin yani cemalin görülmesi cemali görece bakışla nazar kılındığında gerçekleşir.

75 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Kendimizde, cemali görecektevhitte oluşmuş idrak görüşü olan gönül gözünü oluşturmalıyız. Görüşümüzü, tevhide tâbî kılma nimetini yalanlamak yerine bu nimeti kabullenip görüşümüzü suret kaydından almalıyız. İnsan olmak, Rahmanın tecellisinde, Rahmanı tecellisinden ötekileştirme sonucu yalanlamak yerine, Rahmanla muhatap olmaktır.

76 - Yeşil yastıklara ve harikulade güzel işlemeli döşeklere yaslanırlar.

Onlar, Rahmanın kulu olarak cemal seyrinden ayrılmadan, tevhide idrak ile bulunanlardır. Onlar, varlıkları mülkün sahibine tâbî, benlik çıkartmadan cennette yaşayanlardır. Onlar, Rahmanı gayrılıksız bilen, her yüzde Rahmanı zikredenlerdir. Huzurun, neşenin, mutluluğun kemâline ermiş keşif içinde olanlardır. Onlar, içinde şirkin barınmadığı, yandığı tevhit deryasında kulluk gemisinde seyir edenlerdir.

77 - Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rabbin nimeti varlığının kendisidir ve yalanlamak her bir sıfatı Rahmandan ayırmaktır. Tevhidin içinde tevhide tâbî olanın hali, her dem tevhit üzerine olmakla geçer ve daha önce perde zannettiği cemal tecelligahında cemalin seyrine dalar.

78 - Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir!

Rab, rahman oluşuyla sıfatlarına tecelli ederek âlemi var etmiştir. Âlem, Rahmanın sıfatlarıdır ve her bir sıfat Rahmanı ispattadır. Rahman, her bir sıfatından Kendisini ilan ve ispat ederken Kendisini zikrededir ve Rab, Rahman oluşuyla Kendisini yüceltir. Bizler, Rabbin Rahman oluşuyla Kendisini yüceltişine dâhil olarak Rabbi yüceltmış olurken, Kendisini Rahman oluşunda bilişine, zikredişine, seyrine ve keşfedişine de dâhil olmuş oluruz. Kendisini muhabbet ederek anlatırken işiten de yine Kendisidir. Hu...

Eûzu'yu tevhitcesine çeken talip, besmeleyi de tevhitcesine çekmeye başladığında Zat-ı Hakk'ın tecellisinde kendisini bâtında bulup kendi vücudunda Hakk'ı zahir bulunca yokluğu, Rahman olan sıfat tecellisiyle ziynetlenir. O Allah'ın kulu, Zat-ı Hakk'ın sıfatı olarak halkiyete çıkışında giyilen elbise olur ki bilinmek isteyen Rabbin Kendisini bilecek sıfat tecellisi olarak, sıfatlar âlemine çıkmasıdır. Şimdi, besmelenin Rahim boyutu, Zat-ı Hakk'ın fiiline tecellisiyle zahire gelecektir ki fiil, sıfat ve vücudu kendisinde cem edip ispat edecektir. İşte burası kulun Kadrine erdiği, Âdem olarak, Allah ve Muhammed'e kendisinde şahit olduğu tevhit boyutudur. Rahim tecellisinde her şeyin Allah'ın tevhitliğinde gerçekleştiğine ermiştir de seyir ve keşif vücudunda, sıfatında ve fiilinde tevhit olmuştur. Varlığı,

Yere göğe sığmadım Mümin kulumun gönlüne sığdım

Kutsi hadisinde zikredilen gönül ismini almıştır. Kendi şirkinde kendisine cahilcesine yaşayan kişi, yaratıcısı Allah'a kendisinde ulaşma yolculuğunda **Ezübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim** seyri sülûkünde varlığından arınıp Hak ile yeniden içi Muhammedî nur dolu varlığa ulaşmış oldu. Eûzubesmele çekenin kalbi kibir ve benlikle doluyorsa yaptığı dil tekrarıdır. Eûzubeslemeyi tevhitcesine çeken mümin olur, mümin ise varlığını Hakk'a mekân gönül haline getirendir. Onun dilinde ve kalbinde Besmele, **Ezübikeminke Bismillahirrahmanirrahim** olarak zikredilir.

Aşk u niyazlarımla.

**Aşk ateşi ciğerimi
Yaka geldi yaka gider
Garip gönlüm bu sevdayı
Çeke geldi çeke gider**

**Kâr etti firak canıma
Âşık oldum cananıma
Aşk zincirin dost boynuma
Taka geldi taka gider**

**Sadıklar durur sözüne
Gayrı görünmez gözüne
Bu gözlerim dost yüzüne
Baka geldi baka gider**

**Arada olmasın naşı
Onulmaz bağrımın başı
Gözlerimin kanlı yaşı
Aka geldi aka gider**

**Bülbül eder ah u figan
Hasret ile yandı bu can
Benim gönülcüğüm her ân
Çıka geldi çıka gider**

**Âşık Yunus'un dilleri
Efkan eder bülbülleri
Dost bahçesinin gülleri
Koka geldi koka gider**

**Bu dervişlik durağı bir acayip duraktır
Derviş olan kişiye evvel dirlik gerektir**

**Çün anda dirlik ola Hak ile birlik ola
Varlığı elden koyup ere kulluk gerektir**

**Kulluk eyle erene şarktan garbı görene
Senden haber sorana key miskinlik gerektir**

**Miskin olup gör bari benlikten ırak yürü
Gönlünde benlik olan dervişlikten ıraktır**

**Hak ere benim dedi varlığın erde koydu
Erenlerin himmeti yerden göğe direktir**

**Bu dervişlik beratın okumadı müftüler
Kimler ne bilsin bunu bir acayip varaktır**

**Ey Yunus arif isen anladım bildim deme
Tut miskinlik eteğin ahir sana gerektir**

AYIN RÖPORTAJI

Dembir: Bir işe başlamadan önce besmele çekmek İslam'da çok önemsenen bir kaidedir. Süleyman Çelebi Hz de "Allah adın zikredelim evvela" demektedir. Bir işe başlamadan önce besmele çekmek neden önemlidir ve manası nedir efendim?

Özkan Günal:

Varlığın var oluşu ve varlıktan zuhur eden cümle işler, Cenab-ı Allah'ın bilinme isteğiyle zat-ı ilmiyesinde mevcut bulunan Kendisine ait olan özellikleri açığa çıkartışıdır. Bulutun bünyesinde bulunan su zerrecelerini yağmur olarak açığa çıkartması gibi düşünebiliriz. Nasıl ki yağmur dediğimiz her zerre buluttur aslında, işte her fiil de Allah'ın da o fiil ile Kendisindeki bir bilgiyi bilinirliğe çıkartması aynıdır. Yağmuru görmek ama bulutu görmemek, yağmuru bilmek ama bulutu bilmemek ikilik çıkartmaktır. Kitabın içindeki her bir harfî, noktalama işaretini kitaptan ayırabilir miyiz? Ayıramayız çünkü onların her birisi hem tek tek hem de bütün olarak kitap var olduğu için vardır. Harften okuduğumuz kitabın kendisidir. Cenabı Allah, Saffat suresi 96 ayeti kerimesinde,

Sizi ve yaptıklarınızı Allah yarattı

buyurarak bu gerçeği işaret ederken, Rahman suresi 29 ayeti kerimesinde,

Göklerde ve yerde bulunan herkes O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir

buyurarak, her iş ile kendisini beyan ettiğini vurgulamakta ve Enfal suresi 17 ayeti kerimesinde,

Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı

buyurarak da işi, varlık olan varlık âlemindeki tecellisinden zuhur eden işleri Kendisinin yaptığını ispat etmektedir. Fiil, fâilin şahididir ve Fail fiilin olduğu yerde zahirdir. Her işin var oluşu failin kendisini zahire getirişidir ve anlaşılması gereken gerçek, iş olduğu için fail olmaz, fail olduğu için iş olabilir. Faili olmayan işin zahire gelmesi mümkün değildir. İşin kendisine ait varlığı yoktur ki kendisini zahire getirsin. Varlık, failin kendisidir, failindir. Zikir ise, varlığın isimlendirilmesi olup, fiilin faili zikrettiğimiz isimdir bizim için. Yapılan işlerde, işi yapanı ne olarak zikrediyorsak işi yapan o olur ki gerçekte cümle işleri yapan Allah'tır. Bizim hangi ismi zikrettiğimiz bu gerçeği değiştiremez, örtemez. Olan, bizim kendimizi perdeleyişimizdir. Duyduğumuz ses, konuşanın kendisini anlatışı olduğu halde sesi konuşandan ayırıp konuşan olarak başka bir isim zikredişimiz gerçeğe kendimizi kapatışımız olur. Konuşan olarak konuşandan ayrı bir isim zikredersek duyduğumuz zikrettiğimiz isim olur konuşanı duyarken! Besmele ile işe başlamak, yaptığımız işte kendimizi zikretmekten geçip, işi yapan gerçek faili zikretmektir.

Besmele ile başladığımız işin içinden kendimizi çıkartmak sonucu o işte Kendisini beyan eden Allah gerçeğine ulaşmak olup buna var olan gerçeğe ermek denir. Benliği var eden benliğin zikri olduğundan benlikten geçmek, benliğin temeli olan olgularda benliği zikretmekten geçmektir. Yaptığımız işlerde kendimizi zikrettiğimiz için o işte benliğimizi görmekteyiz. Besmele ile başlayarak yaptığımız işlerde, zikredilen Allah olacağından o işte zikredilen Allah o işle bize bizde bizimle bilinen olacaktır. İş, o işin faili değildir, fail Allah'tır.

O halde, yaptığımız işlerden, Kendisini bildiği bir bilgiyi bilinirliğe çıkartan Allah'tır. Bu sebeple her işte besmele çekerek Allah'ı zikretmek o işte Allah'ı bilmektir. Konuşan, konuştuğu için zahire gelen ses, işitmeye başladığımızda konuşan olarak sesin sahibini zikredersek gerçek konuşanı işitmiş oluruz. Bakara suresi 198 ayeti kerimede,

Sizi hidayete erdirdiği şekilde siz de O'nu zikredin.

denilerek anlatılan hakikat bu gerçekliktir. Hidayete erdirilmemiz, işimizi yapabilmemiz olup, biz de o işte kendimizi değil besmeleyle başlayarak Allah'ı zikredenler olmalıyız ki Allah'ın kuluna emridir.

Dembir: İnsan sadece diliyle mi besmele çeker, gözün, kulağın, kalbin, elin ayağın yani diğer uzuvların besmele çekmesi nasıl olur efendim?

Özkan Günal:

İnsan, kelimelerin diliyle, görme sıfatını gözüyle, işitme sıfatını kulağıyla, sevmeye ve fikretme sıfatını kalbiyle, kudret sıfatını el ve ayağıyla zuhura getirerek yaşamın içinde bulunur. Bu gerçeklik, Kamer suresi 49 ayeti kerimede,

Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık

denilerek beyan edilmektedir ve tüm bu sıfatlar Cenab-ı Allah'ın Kendisine mahsus sıfatlar olup Allah'ın sıfatıyla bizimle bize tecelli edişirler. Kelam, Allah'ın kelamı olduğundan, varlık âleminde tecellisi olan insanda da kelam sıfatı dil ile zuhura gelmektedir. Allah'ın tecellisi olmayan bir sıfatın Allah'ın tecellisi olan insanda bulunması mümkün değilken, bulunuyor oluşu da Allah'ın o sıfatıyla tecelli ediyor oluşudur. Buradan alıyoruz ki, kelam, görme, duyma, fikretme, kudret sıfatları Allah'ın bu sıfatlar ile tecellisiyle gerçekleşmektedir. İnsan suresi 30 ayeti kerimede,

Şu da var; Allah dilemedikçe, hiçbir şey dileyemezsiniz. Çünkü her şeyi bilen hikmet sahibi ancak Allah'tır

denilerek beyan edilen gerçeklik bize bunu ispat etmektedir. Şimdi, dilin kelâmen besmele çekmesi, dilin varlık sebebine göre tecelli edişidir ve dil, kelâmen besmele çekilebilir diye vardır. Besmele çekmeyen dil, var oluş gayesinin tersinde tecelli ediyordur. Dilin kelâmen besmele çekmesi ne ise aynı şekilde gözün kendince, kulağın kendince, kalbin, elin ve ayağın kendince besmele çekmesi yaratılış gayesi üzerine olmasıdır.

Göz ile tecelli eden görme sıfatı, besmele ile beyan edilen Cenab-ı Hakk'ı görülür tecellisinde görmesi gözün besmele çekmesi,

Kulak ile tecelli eden işitme sıfatı, besmele ile beyan edilen Cenab-ı Hakk'ın işitirlik tecellisinde Hakk'ı işitmesi, kulağın besmele çekmesi,

Kalp ile tecelli eden sevmeye ve fikretme sıfatı, besmele ile beyan edilen Cenab-ı Hakk'ın sevilirlik ve fikredirlik tecellisinde Hakk'ı sevip fikretmesi besmele çekmesi,

El ve ayakla tecelli eden kudret sıfatı, besmele ile beyan edilen Cenab-ı Hakk'ın kudret tecellisinde Hakk'ı kâdir bulması el ve ayağın besmele çekmesi,

gerekmektedir. Uzuvların kendi uzuvlukları doğrultusunda besmele çekmesi tevhit üzerine yaşayan insanca besmele çekmektir.

Dembir

Bu besmeleyi çeken talip Hakk'ı kendi zahir ve bâtnlığında bulur ve Hakk'a kendisinde muhataplık başlar. Bizim insan suretinde insan namzedi olarak yaratılış gayemiz tam olarak budur ki bu dilin, gözün, ayağın, kulağın, kalbin, aklın bizde bulunuş sebebidir. Uzuvarımızın besmelesi yoksa uzuvlarımızı mahlûk boyutunda tutuyoruz demektir. Niyazi sultan bu hakikatin beyanında,

***Bir göz ki anın olmaya ibret nazarında, ol düşmandır sahibinin baş üzerinde
Kulak ki öğüt almaya her dinlediğinden, akıt ana kurşunu sen deliğinden***

***Şol el ki anın olmaya hayr u hasenatı, verilmez ana cennet ilinin derecatı
Ayak ki ibadet yolunu bilmez anı kes, öğrensin anı Mescid önünde kapıdan as
Bir dil ki Hakk'ın zikri ile olmaya mu'tad, deme sen ol et paresine dil diye hiç ad***

demektedir. Enam suresi 59 ayeti kerimde,

Gaybın anahtarları, Allah'ın katındadır. Onları ancak Allah bilir. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O'nun ilmi dışında bir yaprak dahi düşmez. Yerin karanlıkları içindeki tek tane, yaş ve kuru her şey Allah'ın ilmindedir

demektedir. Bu ayet bize yaşamın her anında her olgusunda Allah'ın ilminin tecelli ettiğini ve her oluşumun Allah'ın muradıyla gerçekleştiğini beyan etmektedir. Allah'ın muradıyla gerçekleşen tecelliler, Allah'ın muradının bilinmeyi istemesi olmasıyla Allah'ın bilinirliğidir ki bu, Allah'ın bilinmekliğiyle bilinirliğe tecelli edişi olduğundan, varlık, fiiliyle, sıfatıyla ve vücuduyla Allah'ın varlık âleminde varlık giyişi olmasıdır. İşte besmele bize bu hakikati özü cihetiyle anlatmaktadır. Bu sebeple, bilinirliğe besmele ile tecelli eden Hakk'ı, tüm bilinirlikte yine besmele ile bilecek özellikte var edilen insanın yaşamda bulunuşu, dilin kelâmen, gözün görerek, kulağın işiterek, kalbin sevip fikrederek, el ve ayağın kudretiyle besmele üzerine olursa o, tevhit üzerine Hakk'ın kulu olur. Dilde kelâmen besmele var ama gözde, kulakta, kalpte yoksa bizim ikiliğimizdir, şirkimizdir, müşrikliliğimizdir. Tevhide ermek, varlığın tüm uzuvlarına besmele çektirmektir.

Dembir: Levh-i mahfuzda ilk yazılan ve Âdem'e ilk gelen, Besmeledir. Bize bildirilen bu rumuzlardan ne anlamalıyız efendim?

Özkan Günal:

Levh-i Mahfuz, Arapçada "Korunmuş levha" anlamındadır. Yaratılmışlıkta olmuş ve olacak her şeyin yazılmış olduğu manevî levhayı dile getirir. Olmuş ve olacak şeyler Allah'ın bilgisine bağlı olduğundan

Levh-i Mahfuz doğrudan Allah'ın ilim sıfatı ile ilgilidir. Levh-i Mahfuz adı, Kur'an'da Buruc suresi 21-22 ayeti kerimde,

Hayır, o şerefli Kur'an'dır, Levhi Mahfuz'dadır

denilerek zikredilmektedir. Buna karşılık birçok ayette nitelikleri belirtilerek tanımlanır. Kaf suresi 4 ayeti kerimede,

Biz, toprağın onlardan neleri eksilttiğini kesinlikle bilmekteyiz. Yanımızda o bilgileri koruyan bir kitap vardır.

denilerek Levhi Mahfuzda her şeyin bilgi olarak bulunduğunu beyan ederken, Hadid suresi 22 ayeti kerimede,

Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde, sizlere isabet eden bir musibet yoktur ki, onu yaratmamızdan önce kitapta yazılmamış olsun. Muhakkak ki bu, Allah'a kolaydır.

denilerek yine bu gerçeklik beyan edilmektedir. Yasin suresi 12 ayeti kerimde,

Şüphesiz biz, ölüleri mutlaka diriltiriz. Onların yaptıklarını ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta bir bir kaydetmişizdir.

denilerek de ispat edilmektedir. Bu ayetler ışığında anlıyoruz ki Levh-i Mahfuz ismiyle zikrettiğimiz tüm zahir, zahire gelmezden evvel içinde batin bulunduğu haldir. Yaşam, yaşamın içinde var olan tüm yaratılmışlık ile isim ve suretler zahire Levh-i Mahfuzdan gelmektedir. Bir hadisi şerifte Levh-i Mahfuz ilk olarak

Bismillahirrahmanirrahim, sözü yazılmıştır

denilmektedir. Buradan anlıyoruz ki varlık her evresiyle Allah'ın batinında bilgi olarak mevcut halinden, o bilgi olarak zahire gelişidir. Buna, bilginin vücutlanması demektedir. En küçüğünden en büyüğüne, her fiil, sıfat ve vücut, Levh-i Mahfuz'da ne ise aynı haliyle vücutlanmış olarak yaratılmış olup yaratılmışlığa çıkmaktadır. İlk besmelenin yazılışı, cümlesinin besmelenin tafsilatı oluşundandır. Allah, ilk Muhammedî nur olarak zuhura gelip, devamında o nurdan tafsilata çıkmıştır. Her ne varsa bu âlemde Besmelenin tafsilatı olduğundan Besmelenin batinında Besmeleye ait bilgiyken zahire çıkmaktadır. Bu sebeple her şey Besmele ile var ve Besmele ile bağlantılı olup Besmeleyi bilinir kılmaktadır. İşte Besmele, vücut, sıfat ve fiil tecellisi ve varlık bunlarla mümkün olduğundan Levh-i Mahfuz ilk Besmelenin yazılış hikmeti budur. Âlem, Besmelenin bilinirlik tecellisidir. Âdem As, Cenab-ı Allah'ın Kendisini bilecek yönüyle yaratıp, Kendisini bilecek olan Muhammedî nurla ruhladığıdır. Âdem As'ın varlığı, zahirî ve batinî olarak her yönüyle Allah'ın tecellisi olduğundan dolayı kendisine ilk tebliğ edilenin Besmele olması, kendisine varlığının esası ve gayesinin tebliğ edilmiş olmasıdır. Kendisine hem varlığının esası, hem de Besmelenin tafsilatı olan bilinirlikte kendi hakikatının bilinmesi gerektiği ve nasıl bilebileceği bildirilmektedir. Besmelenin bildirilmesiyle Âdem As'a,

Sen, sen olarak müstakil varlık değilsin! Sen, Bizim Kendimizden ayrı ikinci bir varlık yaratışımız da değilsin! Sen, Bizim Kendimizi bilecek, seyredecek, zikredecek, sevecek, keşfedecek, muhabbet edecek halimizle tecellimizsin! Sen, Kendinden ve kendi tafsilatın olan âlemden bize muhatap olacak olansın! Sen, kendisinden Bize secde edilecek olansın! Sen, kendisinden Bize biat edilecek olansın!

denilmektedir. İşte, Âdem As'dan bahsediyorsak, tevhit gerçekliğinde bahsettiğimiz beyan edilen hakikatlere ulaşmış idrak olduğundan, Âdem kendisinden ve kendi tafsilatından Allah'ın Kendisini bilişine,

zikrine, seyrine, muhabbetine ve sevmesine dâhil olan Muhammedî irfaniyetle ziynetlenmiş idrakin ismidir. Bizler, Tevhitcesine Besmele çekip kendi Âdemliğimizi kendimizde Hak edip zahire getirmediğimiz, Allah'ın "Kulum" ve "İnsan" diye zikrettiği olamayız. Bunun yoluna girmek ise, Âdem'e biat etmekten geçer. Levh-i Mahfuzun vücutlanması olan bu âlemden Allah'ı okumak, besmeleyi okumakla mümkündür. Gönüller sultanı efendim bu gerçeklik için, "Âdem'liğini bulmaya âdeme gel Âdeme" diyerek seslenmektedir. Besmeleyi, Âdemcesine çekmeyenin, bildiği, gördüğü, işittiği suret olarak devam eder.

Dembir: Hz Resulullah'a ilk "Oku" emri geliyor ve hemen ardından "Yaradan Rabbinin adıyla oku" deniliyor. Bu ayetten, kâinattaki varıdatın besmelesiz okunursa anlaşılmayacağını, besmelenin her zerre için anahtar mesafesinde olduğunu anlayabilir miyiz efendim?

Özkan Günal:

Cenabı Allah yüce Kur'an'ı Kerimde oku emrini Alâk suresinde vermektedir ve surenin bütünlüğünde bize neyi nasıl okumamız gerektiğini işaret etmektedir. Cenabı Allah, Alâk suresinde,

Yaratan Rabbinin adıyla oku! İnsanı bir alaktan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir, kalem ile insana bilmediklerini öğretti.

demektedir. Âlem, bilinmek isteyen Cenabı Allah'ın Kendi zat-ı ilmiyesinde mevcut bulunan Kendisine ait bilgiyi vücutlandırmasından ibarettir. Bizler ve tüm âlemde mevcut bulunan her şey Allah'ın zatında bilgi olarak mevcut iken, Allah'ın Kendisine ait ve Kendisini bildiği bu bilgiyi zahir ediyordur. Bu sebeple varlığının aslı bilgi olan yaratılmışlık âleminde bilgiyi okumak, her okuduğumuz varlık âlemine ait olduğundan, okuduğumuz o bilgi kadar olan özelliğiyle Allah'ı okumaktır. Kim neyi okuyor ve bu okumayla neyi keşfediyor olursa olsun okuyup keşfettiği Allah'tır.

Yaratan Rabbin adıyla okumak, okumaya Besmele ile başlamaktır. Besmele olan Yaratan Rabbin adıyla okuyan, okuduğunda Rabbinin bulur. Okunulanda yani görülen, işitilen, bilinen, fikredilende Rabbi bulmuyorsak, Besmelesiz okuyoruzdur ki Besmelesiz yapılan okuma, nefsanîyetle yapılan okumadır. Neyle okuyorsak, okunan o olur. Nefsimizle okumak ile Yaratan Rabbin adıyla okumak arasındaki farkı anlamak gerekir.

Burada nefis olarak kast ettiğimiz, varlığın kendisi olan nefis değil, varlığın kendisi olan nefsi dünya boyutunda emmareye düşürdüğümüz ve emmare boyutunda tuttuğumuz, içinde bulunmaya başladığımız, kültür, şartlar, öğretiler, anlayışlarla tüm bunları var kılan bilgiler bütünlüğünün ismi olan bilinçten söz ediyoruz. Bilinç, doğduğumuz andan itibaren yaptığımız ve sunulan öğretilerin sonucu depoladığımız bilgi bütünlüğüdür. Bilincimizdeki mevcut bilgiler doğrultusunda muhabbetimiz, görüşümüz, işitişimiz, sevişimiz ve fikredişimiz gerçekleşir yani okuruz. Bizde okuduğumuzun karşılığı olan bilgi yoksa kıyaslama yapamayacağımız için okuyamayız. Anlaşılması gereken öz şudur ki görmek suret görmek değildir, işitmek ses işitmek değildir, konuşmak ses çıkartmak değildir, bilmek kendimize göre zan yürütmek değildir.

Tanımadığımız birisine yaptığımız bakışla görülen suret olur, baktığımız kişi olmaz, tanımadığımız veya bilmediğimiz bir ses duymak işitmek olmaz, ses duymak olur, bilmediğimiz bir konu veya kişi hakkında yorum yapmak bilmek değil zan yürütmek olur. Görmek, işitmek, bilmek ve muhabbet etmek için tanımak yani o kişi hakkında bilgi sahibi olmak gerekir. İsmi Ahmet olan ama bizim tanımadığımız birisine bakıp gördüğümüz Ahmet olmaz çünkü tanımıyoruz. Ahmet'e bakarken Ahmet'i göremeyiz. Sesini duyalım, tanımadığımız için duyduğumuz Ahmet olmaz ses olur ki Ahmet'i duyarken Ahmet'i işitmiş olmayız. Ahmet hakkında bilgi sahibi olmadığımız için zan yürütürüz ki zan da bizi Ahmet'e yakınlaştırmaz aksine uzaklaştırır.

İşte, okumak yani görmek, işitmek, sevip, bilmek ve fikretmek kendimizdeki bilgilerle yaptığımız olgulardır. Bildiğimizi görür ve işitirken bilmediğimizi gerçek anlamda göremez ve işitemeyiz. Nefsanîyet olarak zikrettiğimiz kendimizdeki bilinç doğrultusunda, gerçek olmayan zan ve vehim bilgilerle okuduğumuz, kendi bildiklerimiz olduğundan nefsanîyetimiz olur.

Cenabı Allah, Bakara suresi 42 ayeti kerimede,

Bilerek hakkı bâtil ile karıştırmayın, hakkı gizlemeyin.

diyerek bizleri uyarmaktadır. Okuduğumuzu nefsanîyetimizle değil yaratan Rabbin adıyla okumamız gerektiği vurgulanmaktadır. Araf suresi 139 ayette ise

Onların içinde buldukları şey mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler de geçersizdir.

denilerek, nefsanîyetimizle okuduğumuz halin gerçeklerden uzak, bâtil olduğu beyan edilmektedir.

Yaratan Rabbin adıyla okumak, yüce Kur'an'ı kerimde Cenab-ı Allah'ın ledün ismiyle zikrettiği tevhit ilmiyle okumaktır. Tevhit ilmi, Allah'ın kendisini bildiği ilim olup içinde bize göreler olan zan ve vehim bulunmayan, bu sebeple ikilik olmayan ilimdir. Tevhit ilmi, her yüzde, her isim ve sıfatta Yaratan Rabbi okutan ilimdir. Tevhit ilmi Allah'ın gerçekliğinin ilmi olduğundan bize yaratılmışlık gerçekliğini bildiren ve ispat eden ilimdir. Tevhit ilmi, bakıp, işittiğimizde gerçekte Ahmet olduğunu öğretip, Ahmet'e bakarken Ahmet'i gösteren, Ahmet'i duyarken Ahmet'i işittiren ilimdir. Tevhit ilmi, suretin sîretini, esmanın müsemması muhatap almamızın sebebidir. Tevhit bilgisiyle oluşan bilinç ile yaptığımız okuma, tevhidî okumak olup yaratan Rabbi okumaktır. Ahmet'in Ahmet olduğu ve olduğu gibi olduğu bilgisi tevhit ilmi olup, kabullenişin beraberinde, tevhit ilmi Ahmet'e bakarken görememe körlüğünden, Ahmet'i duyarken işitememe sağırılığından geçiren, gözleri ve kulakları gerçeğe açan ilimdir. Tevhit ilmi, bizi Âdem esmasıyla zikrettiğimiz tevhidî idrak boyutuna ulaştırdığından, bu ilimle yapılan okumayla okunan, varlığın aslının tafsilatı olacaktır. Bakara süresi 31 ayetinde,

Ve Âdem'e isimlerinin hepsini öğretti.

denilerek beyan edilen gerçeklik, Âdem'in okumayı Besmeleyle yaptığı gerçekliğidir. Besmelesiz yani yaratan Rabbin adıyla okumamak, Ahmet'i bilmeden ama bize göre zanlarla Ahmet'e bakıp, duyup kendi zannımızı görüp işitmek olup içinde Ahmet olmadığından görüş de işitiş de ikilik üzerine olacaktır ki buna nefsimizle okumak diyoruz. Besmeleyle okumak ise Ahmet'in Ahmet olduğu gerçeğiyle Ahmet'i tanıyarak Ahmet'e bakıp işitmektir ki içinde zan ve vehim olmaz, içi Ahmet'in gerçekliği ile doludur. Besmelenin her zerre için anahtar oluşu her zerrenin Besmeleyle tevhit üzerine okunmasındandır. Besmelesiz okursak Ahmet'i zannımız gibi biliriz, Besmele ile okursak, Ahmet'i Ahmet'in kendisini bildiği gibi biliriz. Hu...

Dembir: Eyvallah efendim gönlünüze sağlık.

Sizden Gelenler

Besmele

Yaradılışın sırrı besmelede gizlidir. Bu âlem Hakk'ın halk olarak zahir olmasıdır. Âlemi cihan sürekli yeniden yaratılmakta her an o yaratılış elbisesini giymektedir. Besmele insanın aslına dönüş yolculuğundaki anahtardır, sırdır. Üç esması vardır. Allah, Rahman, Rahim... Allah esması zatın tecellisi, Rahman esması sıfat tecellisi, Rahim esması fiil tecellisidir.

Mürşidimizden almış olduğumuz zikir ile ikiliğimizden, ben diyerek kendimize verdiğimiz müstakil varlık zannından geçip, varlığımızın Allah'ın tecellisi olduğunun bilinciyle ilahlık iddiasından sıyrılıp tevhit birliğine ikrar ile nefsi ruha secde ettirerek Allah'a teslim olduk, rahmeti ve merhameti sonsuz olan mürşidimize sığındık. Sığındık çünkü ihtiyaç sahibiyiz, ona muhtacız, kendi varımızdan geçebilmek için onun gibi görmek, onun gibi duymak, onun gibi temiz ağız ile konuşmak, onun gibi yaşamak ve ona benzemek, ustanın çıraktan görülmesi gibi hali ile hâllenmek için.

Ey insan! Çıraktan ustası nasıl görülüyorsa insandan da Allah öyle görülür. Güzel ahlak ve iyi hasletler üzere kendiliksiz olarak yaşamaktır insanca yaşamak...

“Yeryüzünde olan her canlı fanidir fakat azamet ve ikram sahibi olan rabbinin zatı bakidir” Rahman 26-27 ayeti gereği kendisinin ve bütün yaratılmışların Allah'ın zatının denizinde fani olduğunu bilir. Allah her şeyi kuşatandır bakmasını bilen kişi aynada bir tek yüz seyrederek. Bismillah ile oluş zuhur eder, zat zuhura çıkınca sıfat ismini alır, sıfat tecelliye gelince fiil ismini alır. İşte Hak'tan ayrı her şeyi gönlümüzden çıkararak Hakk'ın her yüzünden görünürlüğünü, bütün fiillerini kendimizde ve halkta görmek hiçbir şeyi kendimizden bilmeyerek Hak'tan bilmek, zatı sıfatına tecelli edip sıfatı yüzünden görünen bizim sıfat dediğimiz aslında zatıdır. Bütün isim, fiil ve sıfatlarıyla Hak bizden zuhur eder. O gördüğü için biz görürüz, o konuştuğu için biz konuşuruz, o bildiği için biz biliriz. Senin ben dediğin Hak'tır, çıkar kendini aradan zuhur etsin sana seninle yaradan ...

Cehlimize terk edelim, demini dem eyleyelim
Cemalini isteyelim, Rahim Allah, Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

Gecelerim gündüz olsa, gönlüm neşesiyle dolsa
Arayı ben dostu bulsa, Rahim Allah, Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

Sıgınalım keremine, erenlerin himmetiyle
Erişelim mahremine, Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

Sırrı sırrullah bilelim, şirki riyadan geçelim
Abı hayat içelim, Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

Bağı bahçesi gül olur, gönül maksudunu bulur
Seven sevdiğiyle olur, Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

Halil uyandır özünü, yar ile söyle sözünü
Her nazarda gör yüzünü, Rahim Allah Rahman Allah
Talibiyim hak Muhammed yardım eyle sen akıbet

**Bulmak istersen felah Rabbine kul olmak yeter
İnsan-ı tahkik bulmağa sıdk ile bir ikrar yeter**

**Her kim âşık olsa güle bülbül gibi düşer dibe
Baktıkça bülbül ol güle ol zevk ona cennet yeter**

**Âşık olan tezgâh kurmaz ukba için bez dokumaz
Hiç bir şeye vermez gönül matlup ona maşuk yeter**

**İlm-i fıkıh ettin ezber almadın hiç Hak'tan haber
Eyle bu eşyaya nazar oku sana Kur'an yeter**

**Bu görünen mefhuma bak metni insandır bir kitap
Ol kitabı her kim okur ol ders ona irfan yeter**

**Duysa sofı Hak'tan haber evradını hep terk eder
Züht ü hevasından geçer ol aşk ona evrad yeter**

**Bilmek istersen kuşdilini gir kalbine Hak mürşidin
Ol dili talim etmeğe Ferdi bugün muallim yeter**

Seyyid Pir Muhammed Nurûl Arabî Hazretleri

RİSALEYİ NOKTA-TÛL-BEYAN Bismillahirrahmanirrahim

Yirmi İkinci Bölüm

Mertebe-i fakırda vaki olan hadisi şerifin açıklaması beyanındadır. Resulullah Hazretleri buyururlar,

“Fakirlik benim iftiharımdır.”

Şöyle malum ola ki, Âlimlerin her biri bir söz söylemiştir. Ve erenler dahi, her biri bir başka yüzünü işaret buyurmuşlardır. Özetle hakiki fakirlik Âdemiyettir demişlerdir. Ve bazen bu fakir kimse, bir mertebeye erişe ki onda asla nefisten eser kalmaya. Bu takdirce fakirlik mertebesine yani âdemiyete yetişmiş olur ve bu kimseye layıktır ki, eğer kesrette vahdete ererse... Resulullah bu fakirlikle övünmüştür. Hâşâ ki, suret fakirliğiyle övünmüş ola. Eğer bahsi geçen fakirlik suret fakirliğiyse, Mekke’de Hazret-i Resul zamanında dahi fakir kimseler var idi. Resulullah fakir mi olur? Cenabı Hak buyurdu,

“Dağları altın eyleyeyim”

Velâkin, Âdemî fakirlik manası oldur ki, fakir olan kimseler, hiçbir nesnesi olmayıp, nispet etme yönüyle, kendini arındıra. Bil ki, kendi vücudundan bile fani olur. Nitekim Resulullah buyurmuşlardır,

“Varlığın öyle bir günahdır ki, başka günahlarla kıyas edilemez”

Ve bu makam sırf tevhitir. Zira bazen anlayış değişse de tevhid sabit olur ki, eğer tahkik edilebilirse hemen ol manadır ki ve gizli sözden murad, fena salikidir. Zira ki, söz ve zulmet her yerde ki gelmiştir, Âdem ve fena manası söylenmiş olmuştur. Nur dahi vücut ve beka manasına gelmiştir. Kemâ Kâllallah-ü Teâlâ Kur’an-ı Kerim’in Bakara Suresi 257. Ayetinde;

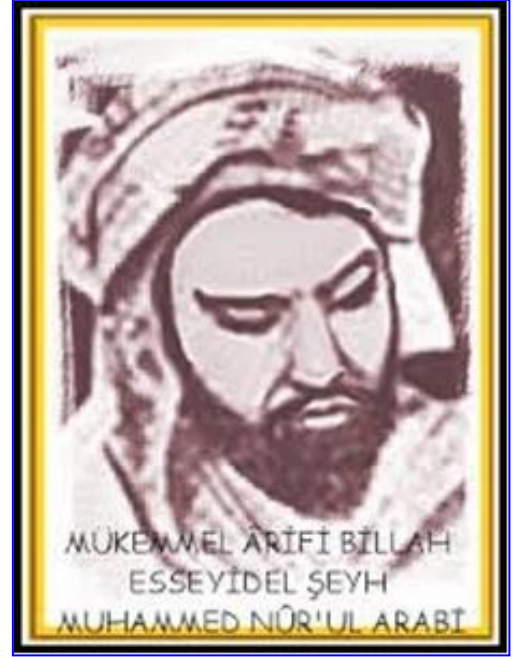
“Allah’u Teâlâ Hazretleri, müminleri zulmetten nura çıkardı, cehalet karanlığından resulünün ışığına kavuşturdu. Müşrikleri, kâfirleri nurdan zulmete döndürdü”

buyrulmaktadır. Hadis-i şerifte

“Muhakkak doğrusu bu ki, Allah Hazretlerinin yarattıkları zulmette idiler. Sonra onların üzerlerine ilahi lütufla nurundan zerrecikler lütfetti, işte bu nurdan kimlere isabet ettiyse, muhakkak hidayete kavuştular Ve yine kimlere erişmediyse hataların hatalarına düştüler. Ve ilahî lütuftan uzaklaştırıldılar.”

buyruluyor. Bu rivayetin İbn-i Abbas’tan olduğu bilinmektedir. Bu kelamın manası oldur ki; hakiki fakirlik gerçekleşmez. İllâ şahsın fenasıyla iki âlemde hâsıl olur. Ve bu mertebe Âdemiyettir ve susmaktır. Yani, ol nesne ki, o’na bağlıdır, onunla tamdır.

Vücudu ve vücuttan olanların cümlesini terk etmektir. Malum ola ki, her bir şahıs nefsinin ve nefsin taleplerinden arınmalıdır ki onda bir türlü nispet kalmaya. Ve nispet kalmadıktan sonra, o kimse şüphesiz fakir olur. Ve fakirlik makamına ulaşılır. Ve bunun gibi fakirliğe bürünüp nazar edesin ve hakiki fakirliğin nihayeti manasına var. Âdemiyyet hâsıl ola. Bu mertebede Vücudu Hak'dan gayrı nesne kalmaz. Ve bu mana farzdır, demişler ki “*Ene Hak*”. Malum ola ki bu beyan zahir şeriatıta küfürdür. Ve lakin hakikatte haktır. Hud suresi Ayet 7’de;

“*Ve O'nun arşı su üzerinde idi*”

buyurmaktadır. Ol arş, akl-ı külliden ibarettir ki, tecelli edenin görünürlüğüdür. Ve sudan murad, yani su ilimdir. Bu takdirce işaret oldu ki; külli akıl tecellisi, ilim üzerinedir. Ve arş dahi beştir. Ona birleştirilmiş derler. Arş-ı Hayattır ki evvel-i arş-ı hüviyettir. Ve arş-ı meciydtir. Ve arş-ı rahmandır. Ve arş-ı kerimdir. Ve arş-ı aziymdir. Ve cümlesi beş oldu. Ve ondan sonra arş-ı hayat dedi ki; ona Arş-ı meşiyet dahi derler Ve bu arş-ı müsteva-i zattır. Yukarıda (*Ve O'nun arşı su üzerinde idi*) ayeti, bu hususa delil oldu. Ve onun için arş-ı hayat denildi. Ve birlikte bir ölçü üzerine fiiller ile zahir olunmuştur. Bu beyanda konumuz olan Ayeti Kerime’de “*Onun arşı*” sözünden önce “*Semaları ve yeryüzünü yarattı*” sözü vardır. Çünkü Zat-ı ilâhînin göklerin ve yerin ve bu âlemlerin yaratılışında, ilâhî nizamında zaman anlamı vardır. Fakat gerçek olan bu âlemlerin yaratılmasından önce ne zaman vardı ne de mekân. Zaman ve mekân madde üzerinedir. Dünya küresi kendine göre ilahî nizam gereği atmosferle kaimdir. Yaratanın gölgesidir. Hâlbuki yaratan bâttır. Bu nedenle yaratana kavuşmak zordur çünkü kesinlikle seven daima belâ içinde olmasıdır ve yaratılmışlık, yaratanın görünürlüğüdür. Yaratılmışlığın hakikatte vücudu yoktur. Sanki bu yaratılmışlık yaratanın gölgesidir. Nitekim gölge, var oluşuyla kişiye tabidir. Şeyh-ül Ekber Aziz Füsüs’unda bu ayet-i kerimeyi işlemiştir. Sure-i Hud, Ayet 56,

İşte ben, hem benim, hem sizin Rabbiniz olan Allah’a dayandım. Yeryüzünde bulunan hiçbir canlı yoktur ki, Allah, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbiniz dosdoğru bir yol üzerindedir.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Yirmi Üçüncü Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Bil ki Ay'ın Güneş'e doğru bir yüzü vardır. Bu yüz daima tamdır. Ne artar, ne eksilir. Bir de halka doğru olan bir yüzü vardır ki Ay bu yüzünü, devri dolayısıyla insanlara eksik gösterir. Ama bu yüzünün eksik görünmesi, Güneş'i takip eden yüzünün tamlığına zarar vermez. O halde senin de Hakk'a doğru olan Hak nazargahı olan kalp yüzün, imanla, yakınle ve O'na güzel zan beslemekle tam olsun. Halkın baktığı taraf olan dış yüzünün eksikliği, gizli (iç) yüzünün tamlığına zarar vermez. Buna da şu hikâye uygun düşer.

Ömer ile Ali (Allah her ikisinden de razı olsun) Yemen tarafında Üveys'ül-Karani'yi bulup kendisine Resul-i Ekrem'in (S.A.V.) vasiyyet ettiği hırkasını teslim ettikleri zaman ona “Bize öğüt ver” dediler.

- *Rabbınızı biliyor musunuz?*
- *Evet.*
- *O halde O'nu bildikten sonra O'ndan başkasını bilmemek size zarar vermez.*

Daha da söyle.

- *Rabbınız size öğretti mi?*
- *Evet.*
- *O halde başkası öğretmese de size zarar vermez.*

Aya bak da nefsini halka karşı iyi zan beslemeye yöneltmekte ondan ibret al. Yani ne zaman ki birisinin zahirinde bir ayıp ve noksanını görürsen, kendi kendine “Belki Allah ile muamelesi tamdır, ayıbı bana göredir” de.

Hikâye olnur ki, Hasan-i Basri bir gün Bağdat'ta Dicle Nehri kenarında siyah bir adama rastladı. Bu adam, yanında bulunan kadınla şarap içiyordu. Hatırına geldi ki “*Bu siyahi, şarap içmeseydi, benden efdal idi.*” Hasan-i Basri'nin âdeti, nefsini her şeyden aşağı görmek idi. Bir de baktı ki iki adam Dicle'de boğuluyor. Hemen o siyah adam su üzerinde yürüyüp o adamları kurtardı. Adam, Hasan Basri'ye dönüp şöyle dedi, “*Ya Hasan, Allah indinde sen benden efdalsen, sen de benim gibi suda yürü ve boğulanlardan birini kurtar*” ve ilave etti: “*Bu yanımda bulunan kadın anamdır. İçtiğimiz Zemzem suyudur. Biz burada, senin basir (Kalb gözün açık) olup olmadığını anlamak için böyle oturduk.*” Hasan onun ayaklarına düştü. “*Onları boğulmaktan, beni de mü'mine karşı kötü zan beslemekten kurtardın*” dedi. O zat Hasan'a şöyle dua etti, “*Yarabbi, Hasan'ı içinde bulunduğu halden kurtar. Zira Hasan senin Katında benden yüz derece daha efdaldir.*”

İnsanların çoğu halkın baktığı yüzlerinin bir Bedir (Ayın on dördü) olmasını isterler de kalb yüzlerine aldırılmazlar. Bundan dolayı bazılarında kefare gibi Muhak (ay sonu Ayın görünmemesi), bazılarında fasıklar gibi hilaf, bazılarında salih Mümin gibi Bedir vardır.

**Sana âşık olan diller n'iderler hur u gılmanı
Cemalin seyr eden gözler n'iderler bağ u rıdvanı**

**Şarab-ı aşk ile sekran olup her birisi mestan
Visalin gülüne hayran olan neyler gülistanı**

**Koyanlar akl u idraki olur mu kimseden baki
Yakıp bu sine-i çaki düşer ateşlere canı**

**Bu nar-ı aşka yananlar bihar-ı şevka dalanlar
Gözünden yaş ile kanlar döken bulmaz mı sen hanı**

**Niyazi kaldı hayretde yanar dil nar-ı firkatde
Düşüp bu dar-ı gurbetde dün ü gün eyler efganı**

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Besmele...

Rahman arşa istiva etmiştir. 20-5 O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman'dır. Bunu haberi olana sor. 25-59 O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. 59-22 O, biri diğeriyle tam

bir uyum içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir çelişki ve uygunsuzluk göremezsin. İşte gözünü çevirip gezdir; herhangi bir çatlaklık görüyor musun? 67-3 Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. 67-19 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi, Rahman olandır. Ona hitap etmeye güç yetiremezler. 78-37

Andolsun, Harun bundan önce onlara, "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz. Sizin asıl Rabbiniz, Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. 20-90 O gün, kendisinden sapma imkânı olamayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman'a karşı sesler kısılmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin. 20-108 O gün, Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. 20-109 O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. 25-63 De ki, "O Rahman olandır; biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapmışlık içinde olduğunu pek yakında bileceksiniz." 67-29

De ki, "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, onlar ki Rablerini zikirten yüz çevirenlerdir. 21-42 Onlara Rahman'dan yeni bir uyarı gelmeyiversin, hiç tartışmasız ondan yüz çevirirler. 42-5 Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun üzerini kabukla bağlattırırız; artık bu, onun bir yakın dostudur. 43-36 Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kâfirler yalnızca bir gurur içindedirler. 67-20

Dedi ki, "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman'dır." 21-112 İşte o gün, gerçek mülk, Rahman'ındır. İnkâr edenler için oldukça zorlu bir gündür. 25-26 Sen ancak, zikre uyan ve gayb ile Rahman'a içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. 36-11 Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizden sor: Biz, Rahman'ın dışında tapılacak birtakım ilahlar kıldık mı? 43-45 Görmediği halde Rahman'a karşı içi titreyerek korku duyan ve içten Allah'a yönelmiş bir kalp ile gelen içindir. 50-33

Rahman Rahim Allah adına 1-1 O Rahman ve Rahimdir. 1-3 Sizin ilahınız tek bir ilahdır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir. 2-163 Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir. 10-107 Sen, O güçlü ve üstün, esirgeyici olana tevekkül et. 26-217 O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. 59-22

Derken Âdem, Rabbinden kelimeler aldı. Bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri kabul edendir, esirgeyendir. 2-37 Dedi ki, 'Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsimi zulmettim, artık beni bağışla.' Böylece onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. 28-16 Rahman ve Rahim'den indirilmiştir. 41-2

Ancak tevbe edenler, düzeltenler ve açıklayanlar; artık onların tövbelerini kabul ederim. Ben, tövbeleri kabul edenim, esirgeyenim. 2-160 Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tövbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tövbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. 9-104 İlerde sizin için Rabbimden bağışlanma dilerim. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir' dedi. 12-98

Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim. 15-49 Ve hiç şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. 26-68 Allah'ın yardımıyla. O, dilediğine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. 30-5 İşte gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur. 32-6 Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. 34-2

De ki, 'Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir.' 39-53 Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. 42-5 Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Şüphesiz O, üstün ve güçlü olandır, esirgeyendir. 44-42

Bilmez misin ki, hakikaten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Size de Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır. 2-107 Her şeyin hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Fakat biz, onu ancak ihtiyaca göre, belli ölçülerde veririz. 15-21 Bütün göklerde olanlar, bütün yerdekiler, bu ikisinin arasında ve toprağın altında bulunanlar O'nundur. 20-6 O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli bir azabdan dolayı vay kâfirlerin haline! 14-2 Göklerin, yerin ve bunlarda bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. O herşeye kâdirdir. 5-120 Elbette biz diriltiriz ve biz öldürürüz! Ve hepsinin varisleri de biziz. 15-23 Şüphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindekiilere varis olacağız. Ve onlar da mutlaka bize döndürüleceklerdir. 19-40 O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, bütün doğuların da Rabbidir. 37-5 Açın gözünüzü! Göklerde kim var, yerde kim varsa hep Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar dahi, Allah'a ortak koştuklarına uymuş olmuyorlar, ancak zanna uymuş oluyorlar. Ve yalandan başka bir şey söylemiyorlar. 10-66 O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmekte sabırlı ol. Hiç sen Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin? 19-65

Göğü yükseltti ve mizanı koydu. 55-7 Bilsin diye ki, onlar Rablerinin elçiliklerini yerine getirmişlerdir. Allah onlarda bulunan her şeyi kuşatmış ve her şeyi bir bir saymıştır. 72-28 Biz ise her şeyi sayıp bir kitaba geçirmişiz. 78-29 And olsun ki Allah onların hepsini kuşatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır. 19-94 Her dışının neye gebe olduğunu Allah bilir. Ve rahimler ne eksiltir, ne arttırır, onu da bilir. O'nun katında her şeyin bir ölçüsü vardır. 13-8 Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur. 65-3

O gün varılıp durulacak yer, ancak Rabbinin huzurudur. 75-12 Onlar sadece gözetiyorlar ki, Allah, buluttan gölgelikler içinde meleklerle birlikte geliversin de iş bitiriliversin. Hâlbuki bütün işler Allah'a döndürülüp götürülür. 2-210 Oysa her kim iyilik yaparak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa, o gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Öyle ya bütün işlerin sonu Allah'a dayanır. 31-22 Sonra da gerçek Mevlâlarına döndürülürler. Dikkatli olun, hüküm ancak O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir. 6-62 Göklerin ve yerin gaybını bilmek yalnızca Allah'a mahsustur. Her iş O'na döndürülür. Sen yalnızca O'na ibadet et ve yalnızca O'na dayan. Rabbin yaptıklarınızın hiçbirinden gafil değildiniz. 3-109

Sadakallahülazim

Nam-ı Damperli Halil İbrahim Bâkî Hz

Beytullah'ın Sahibi Allah'tır

Hac suresi 26 ayeti kerimde,

Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle" diye belirlemiştik.

denilmektedir. Bakara suresi 125 ayeti kerimede ise,

Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kulmuştu. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için Kâbe'yi tertemiz tutun."

buyurarak Kâbe'nin tevhide yönelmiş tüm inanalar için merkez olduğu ve Tevhit babası Hz İbrahim tarafından yapılarak temiz tutulduğu beyan edilmektedir. Kâbe Hz İbrahim'e emrolunuyor. Hz İbrahim "Ya Rabbi senin evini nereye yapayım?" diyor. Âdem'in toprağının alındığı yere, Âdem'in Beytullah'ı yaptığı yere yapmasını istiyor Allah. Ama Âdem'in yaptığı beytullahtan eser yok, yıkılmış yerle bir olmuş. "Temeli duruyordur onu bul" diyor. Aynı yere yapılmasını istiyor başka yere değil, hakikat birdir o nedenle aynı yere yapılmasını istiyor. Öz, cevher bir, hep aynı yere yapılır o bina, başka yere olmaz. Ali İmran suresi 96 ayeti kerimde,

Şüphesiz âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev Mekke'deki Kâbe'dir.

denilerek nerede olduğu tarif edilmektedir. Ebrehe Yemen'de başka yere öyle bir beytullah yaptı ki yakuttan, zümrüden. Ticaret merkezini oraya çekmek istiyordu. Zahirde Beytullah ticaret merkeziydi. Her taraftan kervanlar geliyor, büyük alışverişler oluyordu. Ebrehe'nin yaptığı beytullahı gidip bir gördüler ondan sonra da bir daha da hiç kimse gitmedi. "Şu Beytullahı yıkayım da benim yaptığım beytullaha gelsin insanlar" diye düşündü. Fillerle Mekke'ye Beytullahı yıkmaya geliyorlar, fillerin başında da en büyük fil Mamut. O beytullah'ın sahibi Allah'tır. Hz Resulullah'ın dedesi Ebu Muttalip fillerin karşısına çıktı, Ebrehe'ye "Şu benim gaspettiğin develerimi geri ver" dedi. "Ben senin Beytullahını yıkmaya geldim, sen üç beş devenin mi hesabındasın" dedi. "Develerin sahibi benim lakin beytullahın sahibi Allah. Allah onu kurur, sen benim develerimi ver" dedi. "Verin şunun develerini" dedi. Bütün Mekke halkı dağlara kaçtılar. Ebabil kuşları birer tane cehennem taşı aldılar ayaklarına ve yukarıdan bomba yağdırdılar. Mekke'deki beytullah emr-i ilahi ile yapılmış beytullah, Ebrehe'ninki kendi nispetiyle mamur ettiği beytullah, emr-i ilahi yok orada. Yakuttan da yapsan, zümrüden de yapsan cezbetmez hükmü yok. Her ruh kutsal değildir, kutsiyeti olan ruh ayrıdır. Hz Resulullah miraca nereden çıktı? Ruh'ül Kudüs'den. Her şeyi yerli yerine koyarak birbirine karıştırmadan anlamak ve kavramak önemli. Kime nefa-i ilahi üflendiyse, kime sırrullah üflendiyse orada olur Ruh'ül Kudüs. Yoksa ona ruh denmez, eşekte de var o can. Canlılık farklı şeydir, ruh farklı şeydir. Ruhunu Allah'a ulaştıracaksın, canını Allah'a ulaştıracaksın demiyor. Nasıl ki insan ve Âdem aynı şey değilse can ve ruh da aynı şeyler değildir. Allah Âdem'e ruhundan üflemiş, ben de Âdem'in çocuklarındım o halde bende de var o ruh diyor. Ana karnında kırk günde ruh veriliyor derler rumuzdur. Hangi ana karnı, hangi kırk gün? Zahir yüzünü alırsa bende de var ruh diyecek. Ama bu söylenilenin zahir yüzü değil mana yüzünü anlattığını anlarsa bu güne kadar ruhsuz bir âlemde yaşadığını o zaman anlayacak. Âdem yaratılmadan evvel cihan ruhsuz bir ceset idi deniliyor. Âdem bu ruhsuz cesede ruh oldu, kâinat onunla güzelleşti. Ne anlatıyor? Seni anlatıyor, sen de bir âlem değil misin? Bu sözleri iyi kavramak lazım.

**Varlık dağından geçip
Ol varda seni seçip
Őu AŞk meyinden içip
Hayran olmaya geldim**

**Birleyip effalimi
Verip sıfatlarımı
Yağmalayıp varımı
Senin olmaya geldim**

**Dolu idim boŐ ettin
Kuru idim yaş ettin
Güneş olup yeŐerttin
Senle dolmaya geldim**

**Garip olup yanmaya
Hak'ta fena bulmaya
Halil'e kul olmaya
ÂŞık olmaya geldim.**

BERAT KANDİLİ

Berat, temize çıkma, kaybedilmiş hakların geri alınması anlamına gelir, aynı zamanda rahmet gibi adlarla da anılır. İslam dininde kutsal kabul edilen gecelerden biridir. Şaban ayının 14. gününü 15. gününe bağlayan gecesi Berat gecesidir. Kur'an'ı Kerim'de Kamer suresi 43 ayette,

Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

denilmektedir. Hadislerde ise günahtan kurtulma, bir iş veya zümreden uzak durma anlamlarında kullanılmıştır. Berat kandili gecesinde tüm günahlar af olunur ve yeni doğanlar Levh-i mahfuzda yazılır. Kiblenin, Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dan Mekke'deki Kâbe istikametine çevrilmesi Berat Gecesinde gerçekleşmiştir. Resulullah efendimiz şöyle buyurmuşlardı,

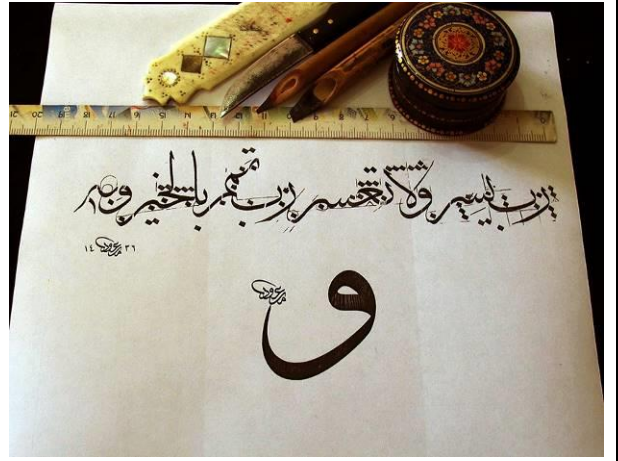
“Recep, Allah'ın ayıdır. Şaban, benim ayımdır. Ramazan, ümmetimin ayıdır”

Mübarek Recep ayının ardından gelen Şaban ayı Resulullah efendimizin ayıdır ve Berat kandili bu ayda kutlanmaktadır. Bu da bize Berat kandilinde Muhammedî sıfatların zuhur ettiğini göstermektedir. Kur'an'ı Kerim'in Levh-i Mahfuz'dan dünya semasına toptan indirildiği bir gecedir. Nur-u Muhammediyenin kendisini sıfat olarak şahadet âleminde zahir edişidir. Bu sebeple Beratını sağ elden almak imanın önceliğidir. Sağ elden alınmayan Berat bizi şirkten kurtaran Berat değildir.

Şimdi bizler, talipler olarak idrakimize doğan Muhammed ismiyle güzelleşmiş Tevhit gerçekliğiyle kendi halimizi ve Allah'ın insan diye razı olduğu gerçekliği görür hale gelmiştik. Bu görüş, görüleni kendimizde oluşturma talebini doğurdu. Talebimiz neticesinde tevhide doğuran Mürşid-i Kamil'e tabi olmaya rağbet ettik. Rağbetimiz sonucunda bize mayayı Muhammed olan zikrullah telkin edildi. Biz telkin edilen zikrullahla hizmetle Allah'ı zikretmeye başlayarak kendi nefsimizi zikretmekten geçip zikirle zikrin kendi varımızdaki tecellisine ulaşmak için gece yolcuğu olan Fena meratiplerinde uruç etmeye başladık. Tevhid-i Efal, Tevhid-i Sıfat ve Tevhid-i Zat'ta nispetlerimize tövbe ederek kendi hakikatimizin zahirliğini örttüğümüz zan perdesi olan şirkimiz kalktı. Nispet perdesi kalkınca zikrettiğimize kendi zahirliğimizde şahit olarak zikrimizin tecellisine ermiş Miracımızı yapmış olduk. Bundan sonra, Allah'ta fena son değil tevhit için başlangıç olduğundan nüzul devreye giriyor. Artık bizler yine kendi varlığımız olarak değil, Hakk'ın halkiyeti olarak şahadet âleminde kul esması gıyeceğiz. Hakk'ın zahirliği nasıl ki bizim zahirliğimizdi, halkın zahirliği de yine bizim zahirliğimizdir. Burada halk zahir Hak bâtındır. Bâtınlık yok olmak, ayrı yerde olmak anlamında değil görünürlükle tecelli eden anlamındadır. Şimdi bunu şöyle örnekleyebiliriz.

Öğretmenlik birdir ve vasıflarıyla tecelli ederek görünür. Bizler nerede bir öğretme eylemi görsek bu eylemle görünür hale gelen öğretmendir. İsmi ve cismi ne olursa olsun öğretmenlik mesleğini yapan birisi öğretmendir ve öğretmenlik onun kendiliğini ihata edip kaplamıştır. Ondan öğretmen zahir hale gelmiştir. Bu öğretmenin ismi Ali olsun. Ali gördüğü öğretmenliği çok beğenip öğretmen olmayı istedi. Bu isteği neticesinde nasıl öğretmen olunacağını öğrenip öğretmen olma yoluna girmeye rağbet edip, mevcut yaşam sisteminden dışarıya çıkıp talebi doğrultusunda yaşamını yeniden düzenleyerek kendisiyle öğretmenlik arasında bulunanları aradan çıkarttı, kendisini öğretmenliğe adadı. Bir sürü alışkanlıkları vardı, arkadaş ortamları vardı ama terk etti, çok çalıştı ve eğitim fakültesi sınavlarını kazandı. Eğitim fakültesine kaydını yaptırıp artık fakültenin kurallarına göre yaşamaya başladı. Öğretmenlere tabi oldu, derslerine çalıştı, kendisindeki onu var eden mevcut bilgilerini hükümsüz bırakıp yeniden yeni bilgilerle ve öğretmenlik aşkıyla doldu. Bardağın içindekini döküp yeniden dolması gibidir. Sonunda mezun olup öğretmenlik diplomasını alarak öğretmen denilen oldu.

Öğretmenlik kendisinden çok uzakken şimdi kendisiyle zahire geldi. Ona bakanlar, öğrenmenin Ali'yle zahir olduğu halinde Ali'yi değil öğretmeni görürler. Öğretmen zahir Ali bâttır. Ali öğretmenle kendi zahirliğinde buluşmuş, öğretmene kendi zahirliğinde şahit olmuş olur. Bu zahirlikte Ali'den söz edilmez. Ali olarak bilinen varlık işiyle, sıfatıyla ve vücutuyla öğretmenin işleyişi, sıfatlanışı ve vücutlanışıdır. Ali, öğretmenin bu âlemde kendisini ispat edişi, zahire gelişi olmuştur. Şimdi öğretmenlik, artık Ali öğretmen ismiyle öğretme, öğreteceği konuyu bilme, öğretmeyi isteme, öğretme işini yapabilecek güç, görme, işitme ve kelimeler olarak kendisini muhabbet edecek, Ali isminde sıfatlarıyla tecelli edecektir. Ali'nin zahir, öğretmenin bâttır oluşu öğretmenin Ali'yle zahire gelişidir.

Bu sebeple halk, Hakk'ın halk esması almasıdır. Var olan varlığın Hak olarak değil halk olarak zikredilmeye başlanması, Hakk'ın halkiyet elbisesi giyip şahadet âlemine halk olarak çıkmasıdır ki bizler bunu Berat kandili olarak kutluyoruz ki kulluk makamıdır. Berat kandilinde, halk zahir demek, Hakk'ın zahiri halk, Hak bâttır demek, halkın bâttır Hak demektir. Mirac kandilinde talip, Hakk'ın vücudunu giyinmişti, şimdi Berat kandilinde Hakk'ın sıfatlarını giyinir. Bu giyinme kulluk denilen anlayış olur ki kulun zahir olması demek tamda budur. Hakk'ın sıfatlarıyla tecelli edişidir. Şimdi bizler, başladığımız seyr-i sülûk yolculuğunda nispet fiilimizden soyunduk, nispet sıfatımızdan soyunduk, nispet vücudumuzdan soyunduk nispetsiz kaldık ki nispetsiz kalma bizim ikilik anlayışımızın devre dışı kalmasıyla bizim ölmezden evvel ölmemiz olmuştu lakin var olan ve olmaya devam eden varlık mevcut bulunmaya devam etmektedir. İşte bu varlık Hakk'ın zahir oluşu olan varlığı yani bizim sahiplenerek kendi aslımıza cahil ve kör olduğumuz varlık. İşte biz bu varlık ile yeniden vücutlanmış olduk ki bu vücutlanmış kendimizde kendi miracımızı yapıştığımızı. Şimdi var olan ve üzerinden nispetin kalktığı sıfatlar ile kul olarak bulunmaya başlayacağız. Aradaki fark sıfatların Hakk'a tabi oluşudur. Bu sebeple Hakk'a tabi sıfatların kıblesi de Hak olduğundan secdeleri Hakk'a olacak, Hakk'ı tavaf edecekler. Dünyada nefsanîyet giyinerek nefse tabi olduğumuz için kaybettiğimiz haklarımızı geri aldık, nefsin şirkinden, kendimize zulmetmekten kurtulduk.

Kıblenin Mescid-i Aksa'dan Kâbe'ye dönmesi de bu hakikatin gerçekleşmesinin ispatıdır. Bizler, nefsimiz ilahlık iddiasında kendi dünyevî zevkleri için yaşarken yani nefsimize secde ederken putlara tapınmaktaydık. Nefsimiz, nefsimizden olanlar, nefsimizin şirkini besleyenler tümü bizim için put mesafesindeydi. Bunları sevmek, zikretmek, görmek, işitmek ve bunlara hizmet edip bunlarla birlikte bunlar için yaşamak putlara tapmak ve secde etmektir. Bu sebeple şirkimizden uzaklaşmak adına bunlara arkamızı dönüp bunlar için yaşamaktan tevhit için yaşamaya başlayarak nefsanîyetimizden manaya yönelmiştik yani kıblemiz Mescidi Aksa olmuştu, manayı sevip, manayı zikretmeye, mana için manayla birlikte yaşam sürerek Kâbe olan nefsi putlarından arındırdık. Şimdi geldiğimiz tevhit boyutunda mana kendi nefsimizden zuhur etmeye başladı, manada bâttır olan nefis arınmış olarak zahire geldiğinden yani halk zahir olduğundan kıblemiz Kâbe'ye dönmüş oldu. Berat kandili kulluk anlayışıyla sıfatlandığımız yer olup bu kulluk Cenabı Resulullah efendimizin kulluğudur. İşte, Cenabı Resulullah efendimizin, **“Şaban ayı benim ayımdır”** derken anlatmak istediği budur. Diyor ki, Berat kandili olan benim kulluğum Zat'ın sıfatına tecellisiyle sıfatların zahir oluşu ve Zat'a tabiiyetidir. Berat kandilini yakan talip Hakk'ın halkiyeti olarak kendisinden Rabbine arif olur ki işte o ümmet vasfına bürünür. Ayrılık değil aynılığın aynada zuhuru...

anlatmak istediği budur. Diyor ki, Berat kandili olan benim kulluğum Zat'ın sıfatına tecellisiyle sıfatların zahir oluşu ve Zat'a tabiiyetidir. Berat kandilini yakan talip Hakk'ın halkiyeti olarak kendisinden Rabbine arif olur ki işte o ümmet vasfına bürünür. Ayrılık değil aynılığın aynada zuhuru...

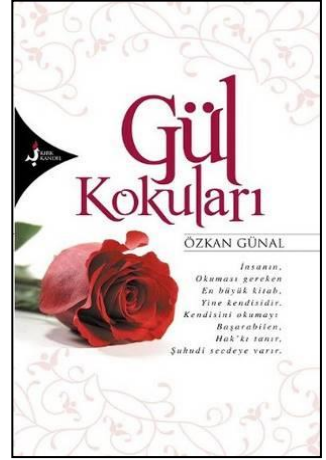
Mevlam Berat kandilinin hakikatini zevk edenlerden olma gayretimizi daim eylesin.

Aşk u niyazlarımla.

ALINTI BÖLÜMÜ

Sözün bittiği yerdeyim. Tüm kelimeler söylendi ve tükendi, şimdi susma zamanı. Susmak, beklemek sabırla... Kalplere ekilen sevgi tohumları yeşersin diye, güneş olmak, yağmur olmak zamanı. Lafla yürümüyor bu gemi, yelkenleri dolduran rüzgâr olmak zamanı, sevda deryasında.

En büyük şirk,
Benliğimizdir.
Benliğimize
Tövbe etmedikçe,
Şirkten arınamayız,
Küfür ehli olarak
Yaşarız.

Bütün varını
Mülkün sahibine
Teslim edenler,
Gerçek
Zenginlik olan
Hiçliğe erenlerdir.

Ey sevgili canan!
Seninle sende bitince
Ziynetlendim güzelliğinle.
Nereme baksam,
Hayretim artıyor.
Varım, seni zikirde.

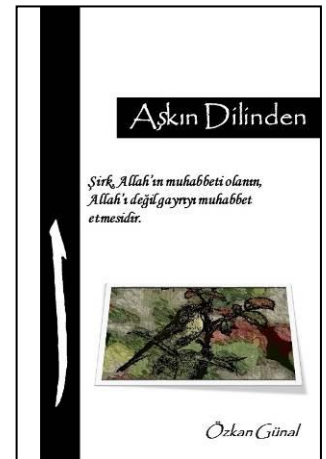
Keskin bir ok gibi çizdi yanağımı bakışların.
O ne derin nazar, sızlayıp durmakta!.. Bir bakışa sığarmış meğer sevda, anladım.

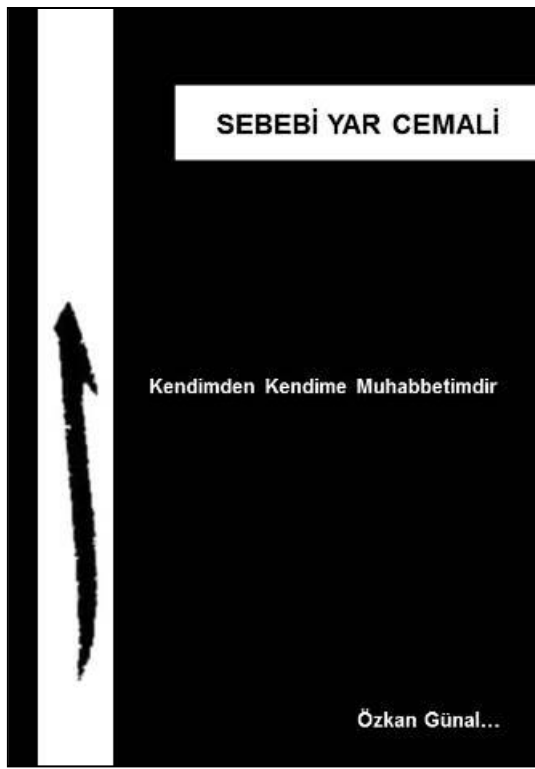
☞ Kulluk, zikrettiğinin tecellisinde,
zikrettiğinin zikrini seyran etmektir.

☞ Kendi varını haremi şerif eylemeyende,
gönül de bulunmaz.

☞ İnsan, zahir bâtın âlemin noktasıdır.
Âlem insanın tafsilatıdır.

Seni, gözlerimde gördüğümden beri meftunum. Tüm sözlerim güzelliğini anlatma çabası, ne kadar dile geliyorsa, o kadar. Yoksa bende biliyorum kelimelere sığmayanı cümlelerde misafir etmek zor. Ben, en iyisi Fakirleşip çıkayım aradan. Sen göster kendini.

*

Celaliyle Cemalinin
Arasında işlenmişim
Ruhla nefsanîyetimin
Aynı anda zahiriyim

Benim yaratılmış olan
Benim tecellisi olan
İki zıttı tek kap olan
Hakk'a delil olan benim

Narda bende nurda bende
Cennet Aşkın cezbesinde
Cehennem nefsi paklayan
Geçtim benden içindeyim

Kalkınca aradan perde
İkiliğim birlenince
Seyirdeyim Cemalinde
Halil'yle Fakiriyim

*

Şunu iyi bilecek ki, tevhit anlayışının oluşabilmesi için talip olduğu alanda Aşk sevgi ve muhabbet ile bir gönül oluşturması gerekir. Çıkacağı tevhit yolculuğunda önemle istenilen kısaca bunlardır. Öncelikle, Kâmiline rızayı teslimiyet halinden sonra, kalbine ilka edilecek olan mayayı Muhammediye denilen Zikrullahın onda yeşermesi ve filizlenmesi gerekir. Çünkü o zikrullahtır Aşk, sevgi ve muhabbeti yeşertecek olan. Bunun için denir ki her nefeste;

Allah adı de müdam Allah adıyla her iş olur tamam.

diyen merhum Çelebi güzel beyan etmiştir. Kamil'i de ona ne der?

Gezerken, çalışırken, dolaşırken, yatarken her nefeste sana tarif olunan bu zikri çalıştır evladım. Al-i İmran suresi 191 Ayeti celile de şöyle der Mevla,

Ayaktayken, otururken, yan yatarken ve her yönde beni zikredin. Yerlerin, göklerin ve dahi arındakilerin yaratılış hikmetini tefekkür edin. Bakın görün ki noksan bir şey var mı?

Bu nedenle, zikri daimîlik kalbe ilka olununca, salık önce zikriyle bütünleşmelidir. Kendisine bildirilen zikri sevecek, o zikirle meşgul olurken zevk alacak, o zikir esnasında iştiyak duyacak. Bunları oluşturabilirse, iç âleminde gönül oluşur. Şimdi, biraz ölmezden evvel ölüm ne demektir onu açıklamaya çalışalım.

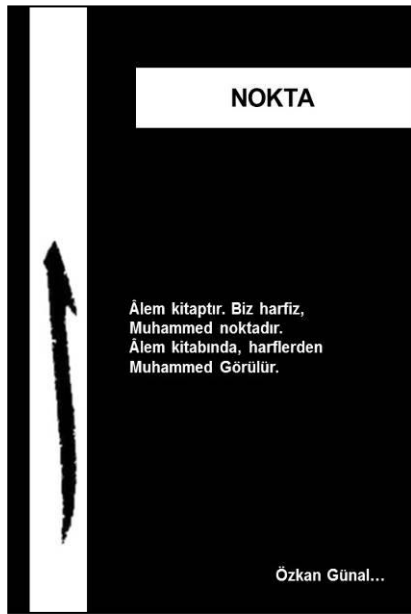
Ölmezden evvel ölüm, kendine mal ettiği varlıktan kurtulmaktır.

Neden mi? Biraz evvel bahsettiğimiz gibi, kendine mal ettiği varlık tabiri çaişe onu firavun eylemişti. Firavun bir kişinin ismi değil bir anlayışın ismidir. Bu anlayışı terk etmek gerek. Buda ancak,

Efal cihetiyle, yapan, işleyen kendisini fail zannetti. Sıfat cihetiyle, gören, işiten, bilen, bir şeyi yapıp yapmamaya muktedir olarak kendisini mevsuf zannetti. Vücut cihetiyle kendisini mevcut zannetti.

Bu görüş ve bu anlayış sülükü tevhitte yok olacak. Bu yok oluş, "Mutu kable ente mutu" sırrına erdirecek.

*

HÜKÜMDÜR HER SÖZÜM BENİM

Sözden gaye konuşmak, konuşmaktan gaye muhabbet, muhabbetten gaye kendisini tanıtmaktır. Noktanın kendisini muhabbeti, özünde mevcut olana muhabbetidir yani kendisinedir. Noktanın kendisinden kendisine yaptığı muhabbet, Cenabı Allah'ın bilinmek istemesinin sırrıdır. Bu sırrıdır ki Allah bilinmek isteyip bilinmesini mümkün kılan sıfatlarını Zatından sıfat tecellisi olarak zahir kılarak kendisini tanıtmıştır. Mısri Niyazi Hz burasını anlatırken.

*Her yeri hüsnün gülistân eylemiş, Her tarafta bağ-u bostân eylemiş.
Ziyet etmiş zîr-ü pes evsâf ile Her sıfattan zâtın ilân eylemiş.*

demektedir. Yararılma denilen Senin yaratılmışlığa gelişin, varınla varlığa çıkışıdır. Cümle âlem bilinecek oluşudur, Senin güzelliğindir. Eşya Cemalindir senin gözlerinle bakana ve her biri Kendini muhabbet edişindir. Yaşam Allah'ın Kendisini muhabbet edişidir. Eşya bu muhabbette kelam, insan muhabbetidir. Bilinmek isteyen zikri, bilecek olanın zahirini, Nur olarak mümkün kılmıştır. İşte Allah, ilk yarattığı Nur ile hüküm vermeye başlamıştır.

Hüküm, bilinmek dileğidir. Bu mecburiyet değil, yaratma keyfiyetidir.

Her söz diye tabir edilen sıfatların sonsuzluğudur. Cümle zerre Nurun bir özelliği olup, kendisine has esma ve suret ile o sıfattan kendisini muhabbet eden Nurdur. Sıfatların sonsuzluğu Nurun hüviyetinin sonsuzluğundan gelir.

*

**Taşınır günde yüz bin can âdem iklimine her dem
Gelir yüz bin dahi anda bulur imâr olur peydâ**

(Günde yüz bin can âdemiyyete taşınır, her dem gelir; yüz bin dahi andan kemâlâtle meydana çıkar.)

Günde yüz bin can âdemiyyete taşınır; çünkü Âdem'in toprağı bu dünyadan alındı ve hâlen alınıp Hak katına çıkartılmaya devam ediyor.

Âdem, bir idrakin ismidir.

Toprağı dünyadan alınan kişi, hakikat meydanına gelir ve dünyada iken gönlüne bulaşanlardan arınır. Arınmayla birlikte gönülde Hak'tan gayri kalmayınca Hakk'ın varlığıyla ziyetlenir, Âdem esması alır. Âdem olmak, insan olmaktır; insan olmak da nefse değil Hakk'a secde etmek ile mümkündür.

Muhakkak ki Allah'ın katında olanlar ona ibadet etmekten kibirlenmezler. Ve onu tesbih ederler. Ve ona secde ederler.

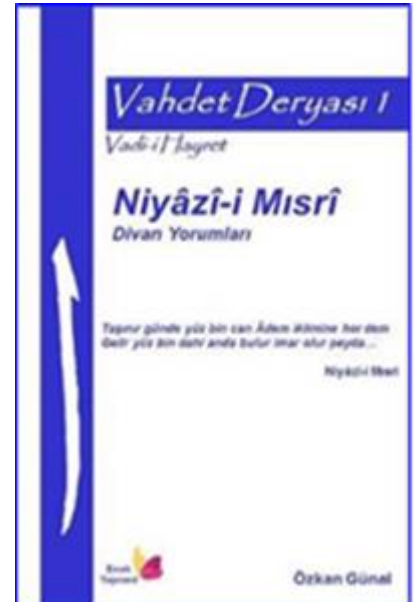
Âdemiyyet; hakikat secdesi olan kendi zannından arınmayı gerçekleştirmiş, eşyanın hakikatını, sırrını çözmüş olmaktan, Allah'ın bilinip zevk edilecek, muhabbet edilecek halkiyet giymesi sonucu halk olunmuş olmaktan geçmektedir.

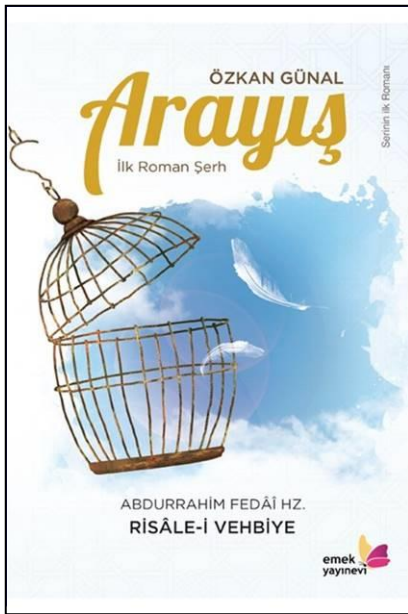
Âdem, sıfat olan Muhammedî nurun fiil tecellisi olarak vücutlanmasıdır.

Âdem, şehâdet âleminde, Allah'ın zâhir olarak tecelliye gelmiş olmasıdır.

Bu sebeple âdeme secde, Allah'a secde olup imandır. Her kim âdeme secde etmez ise âyette belirtildiği gibi kâfirlerden olur. İnsan, geldiği dünya boyutunda giyindiği benlik elbisesi ile şirk içerisinde yaşar. Kendi zannında yarattığı ötelere ötesindeki bir Allah'ın varlığına inanıp nefsi emmaresi doğrultusunda kendi ikiliğinde bulunur. Bu elbisenin çıkartılıp iman elbisesi olan dervişlik gömleğini giymesi ancak Âdem'e secde etmekle mümkündür.

Hakikat meydanında, mürşid-i kâmile ikrâr verme sonucu meydana bulunanlara, dâhil oldukları meydanın erkânına göre yaşantılarını düzenleyip Muhammedi ahlâk ile ziyetlenmek zor gelmez. Mürşid-i kâmilin bildirdiğinin tecellisine ermek, nefsi feragat ile mümkün olduğundan, zikre hizmetle uyanan ilahî aşk ile bu fedakârlığı yapmak sorun olmaz. O sâlikler kulaklarını nefsi emarelerine kapatırlar ve yalnız ruhlarına açarlar. Huzur-ı Hak'ta olmak olan ebedî daimlikte seyrândadırlar.

*

Selim'in bakışları arasında Talip kapıya doğru ilerledi. O esnada toplanan kalabalığın dervişan olduğunu anladı. Dervişanın içerisinde kendilerini tanımadıklarının, yanlarına geri dönen Mahmut abiye bir şeyler sormaya başladıklarını görüyordu. Kendisinin, efendinin zâhir oğlu olan Talip'in bu mu olduğunu sorduklarını seziyordu. "Bu mu efendinin oğlu Talip?" Dediklerinden emindi hatta ona göre "Vefasız, umursamaz, düşüncesiz, meydana bu kadar yakinken uzak olmayı seçen bu mu?" Diye sorduklarını da zannediyordu.

Kendisine çevrilen bakışlardan rahatsız olduğu için bakışlarını tekrar kapıya yöneltti. Tam o esnada gusülhanenin kapısı açıldı. İçeride Kenan abisini, görevli personeli ve yeşil tabutta beyaz kefene sarılı babasını gördü. Bu görüş kalbinde derin yara açtı içerisine kanayan, hançer olup deşti kalbini. Nasıl canı yanmıştı soluksuz bırakırcasına. Gözyaşlarının bentleri dayanmamıştı biriken basınca, yıkılıverdi.

Sessiz sessiz ağlamaya başlamıştı ellerini namaza durmuş kıyam sahibi gibi tutarken. Beyazlar arasına sarılmış yaşam duruyordu karşısında baba dediği ve beyaz renk, babasının, "Bizler Rahmetellil âlemin olan Peygamber efendimizin ümmeti olma yolundayız, bu sebeple tüm canlı cansız her şeye istisnasız Rahmet etmeliyiz" deyişini ve yaşantısıyla bu sözün hakkını verdiğinin ispatı olmuştu. Bu düşüncelere ne kadar uzak olsa da bu düşünlerin anlatıldığı sohbetlerin içinde büyüdüğünden, kendiliğinden geliyordu aklına, gözyaşlarını durdurmak da elde değildi. Kendi kendine konuşmaya başladı.

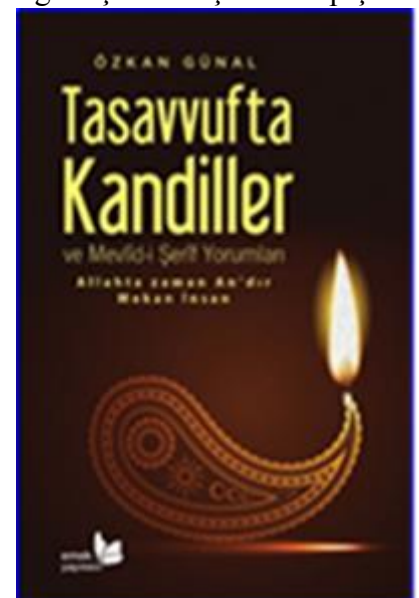
*

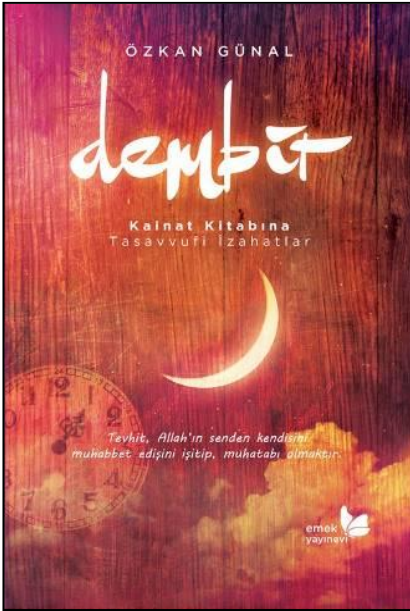
Tevhidi zatta Zat-1 Hak zahir olduğundan Zat-1 Hak'tan gayrısı kalmaz. Bu meratipde talip vücudunda mevcut Allah'a şahit olacak denilmesi anlatabilmek içindir. Yoksa Zat-1 Hak'tan gayrısı yok ki talip şahit olsun. Zat-1 Hak, kendi zatına yine kendisi şahit olur. Tevhidi zatta, Zat-1 Hak varlığı kuşattığından zatın zatiyesi zahire gelir ki zatın tecellisinde sıfat ve fiil bâtın olur. Allah'ın zatının ismi Hu olarak zikredilir. Allah esmasının zikri fiil ve sıfat tecellisinin zahir olduğu yerde zikredilir. Zatın tecellisi gerçekleştiğinde sıfat ve fiil kalmadığından işte o zaman Allah değil Hu zikredilir.

İşte buraya kadar anlattığımız, Miracın gerçekleşmesi için İsrâ denilen gece yolculuğudur. Harem-i şeriften Mescid-i Aksaya gitmek ve giderken Musa makamında namaz kılmaktır. Talip, Zikrin telkiniyle meydana dâhil olup fena meratiplerinde fiilinde ve cümle fiillerde fail Allah'a, sıfatında ve cümle sıfatlarda mevsuf Allah'a ve vücudunda ve cümle vücudlarda mevcut Allah'a şahit olarak ölmezden evvel ölüp Zat-1 Hak'la arasında bulunan en büyük putu kırmış olduğundan Zat-1 Hak talip olarak zahire geldi. Bu zahir oluş olmayan bir şeyin olması değildir. Zahir oluş zaten zahir olduğunun gerçekliğine şahit oluştur. Talip şimdi Mescid-i Aksaya geldi. Mescid-i Aksa'da Talibi, içlerinde Hz İsa, Hz Musa ve Hz İbrahim'in de bulunduğu Peygamberler topluluğu karşıladı. Bunlar o peygamberlerin temsil ettikleri tevhide ait vasıflardır. Hz İsa ruhullahtır ki talibin nefsinin ölümü tatması sonucu aslına dönmüş olduğunu ifade eder. Hz Musa talibin fena meratiplerindeki talepkârlığını ve uruç yolculuğunu yaptığını ifade eder. Hz İbrahim ise talibin teslimiyetini, eminliğini ifade eder. Gelinek yerde talip Zat-1 Hakk'ın tecellisine girmiş, kendisi kalmamıştır. Buraya kadar olan yolculuğu Süleyman Çelebi sultan şöyle ifade etmiştir.

Durdu yerinden hemen Mustafa Kodu tacı başına ol pür safa

Talibin durması verdiği ikrar üzerine olup telkin edilen zikrullah hizmetidir. Ledün ilmi tacını başına takması ise bilmekliğini tevhitte yana kullanmaya başlamasıdır.

*

Tevhit üzerine yaşamak, sadece ibadetlerin şeklini yerine getirmek değil, yaşamın içerisinde insan gibi yaşayarak, Hz. Muhammedin gördüğünü görmek, işittiğini işitmek, zikrettiğini zikretmektir. Şeriat, bilinmek isteğiyle zahir olan ve bu zahir oluşta ahkâm ve kuralları beraberinde getiren Cenabı Allah'ı, bu ahkâm ve kurallar doğrultusunda insanca yaşayarak, yaratılmışlıkta bilmektir.

Cenabı Resulullah efendimizin halka dönük olan zahiri yönü şeriattır. Bâtını yönü hakikattir. Görülen zahiri yönüne Nübüvvetin şeriatı, görülmeyen bâtını yönüne Velayetin şeriatı denilir. Aşkın orucu ise, velayetin şeriatı ile amel edilerek tutulan oruç olup, hakikati olan halktan Hakka uruç etmektir yani, halk görmemek, Hak görmektir. Nazarında Hak olan, huzuru Hakta olandır ve huzuru Hakta olandan Hak zuhurdadır, ondan Hak görülür. Hak görülünden görülmekte olan yaşam, güzel ahlak üzere yaşamak olan gerçek şeriattır.

Nübüvvetin şeriatında, Ramazan ayında, tanyerinin ağarmağa başlamasından güneş batmasına kadar, niyetlenerek bir şey yiyip içmemek ve orucu bozan hallerden nefsi korumaktır. Orucun Arap dilindeki karşılığı "savm" kelimesi olup, bu kelime "bir şeyden uzak durmak, kişinin kendini tutması ve engellemesi" manalarına gelmektedir. Nübüvvetin şeriatının orucundaki yapılması istenen, nefsin taleplerine ulaşma imkânı olduğu halde nefsin isteklerini yerine getirmeyerek nefsin azgınlığını baskılamaktır. Bunlar, yemek yememek, su içmemek, cinsi münasebete girmemek ve öfkelenmemek, zulmetmemek gibi zulmani sıfatlardan uzak durmaktır.

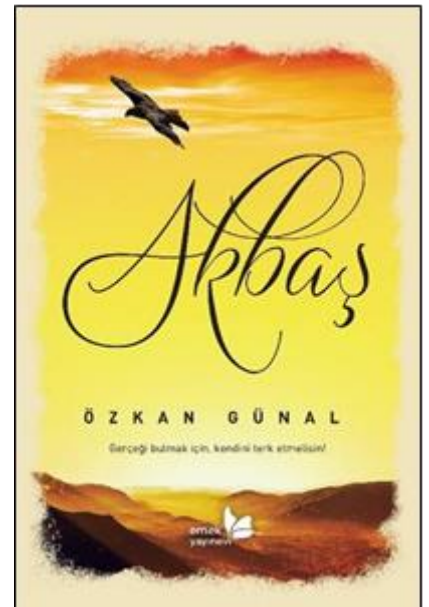
*

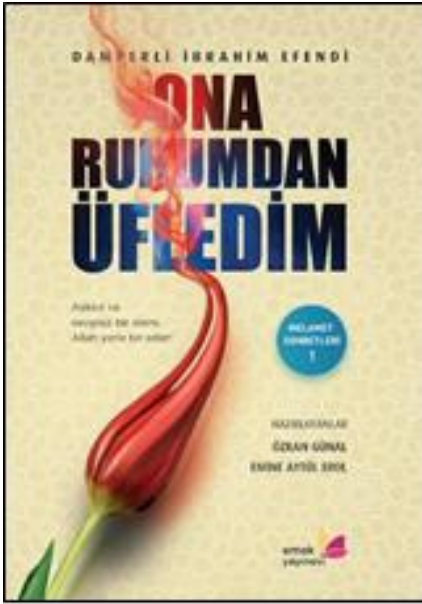
Gaflet

*"Kendi varlığına gafil olanlar,
Yaptığı her şeye de gafildirler"*

Akbaş, gençliğin kibriyle kendisini büyük, karşısındaki yaşlı kartalı küçük gererek, incittiğinin, saygısızlık yaptığının, genç ama tecrübesiz ve hatalarla dolu olduğunun farkında değildi. Yaşlı ama tecrübeli olan Benekli, Akbaşın gençliğin vermiş olduğu cehaletle böyle davrandığının ve kendisinden daha zayıf ve yaşlı bir kartalla karşılaşınca kendisini büyük görerek kibirlendiğinin ama gerçekte güzel bir kalbe sahip olduğunun farkındaydı. Yapılanın hata olduğu bilinmedikçe doğru olanın yapıldığının zannedildiğini bildiğinden, yaptığının hata olduğunu ona gösterme kararı verdi. Akbaş'a dönüp gülümseyerek, "Sen şimdi yılan da avlayabiliyorsundur" dedi. Akbaş daha önce hiç yılan avlamamıştı ve babasının mecbur olmadıkça yılanlardan uzak dur deyişinden dolayı da hep uzak durmuştu. Ama hayır diyemedi çünkü o genç, hızlı ve güçlüydü. Benekli, "Şimdi bir yılan olsa da birlikte yesek ne güzel olurdu. Çok da lezzetlidir tıpkı balık gibi" diyerek devam etti konuşmaya. Akbaş'ın gençliğin verdiği hızla kendisini yılandan koruyabileceğini biliyordu. Akbaş, "Tamam, ben avlar getiririm" deyip havalandı yine ama aklında, nasıl yapacağını endişesi vardı.

Ovanın üzerinde uçarken aşağıda kıvrılmış şekilde duran bir yılan gördü. Hızla yılanın yanına inip kondu. Benekli yukarıda onu izliyordu. Durum kötüleşir de Akbaş kontrol edemez hale gelirse yardım edecekti. Yılan Akbaş'a doğru hamle yapınca Akbaş, hızla geriye doğru zıpladı ve kanatlarını havaya kaldırıp yılanın dikkatini başka yöne çekmeye çalıştı ama yılan gözlerini Akbaş'ın gözlerinden almıyordu. Göz göze bakıyorlardı. Akbaş, yılanın her hamlesinde geriye kaçmaktan başka bir şey yapamıyordu. Bu yılanı nasıl yaklaşmalıydı, nasıl etkisiz hale getirmeliydi, bilmiyordu. Bir ara eline geçen fırsatla yılanın gövdesine doğru hamle yaptı ama yılan Akbaş'ın bacağına doğru hamle yapınca bacağına son anda çekebildi havalanarak geriye doğru.

*

Sizi hak ve hakikate davet eden diyor Kur'an, hangi hakikat var orada, taklitten başka bir şey yok. Kıyamı da taklit, rükûsu da taklit, secdesi de taklit. Hak ve hakikatin olduğu yerde taklit olmaz. Ezanın sonunda *lailaheillallah* diyor, Allah'tan başkasının olmadığı yere davet ediyor. Gidiyorum bir bakıyorum beni hayal olan bir Allah'a yönlendiriyor. Önce Allah'tan başkasının olmadığını bana anlat, ben Allah'tan gayrısıyayım, ben Allah'tan başkasıyayım, ben o idrakte, o şuhutta, o zevkte değilim onun için geldim sana. Sen beni Allah'tan başkasının olmadığı yere davet ettin. Geldim ama ben Allah'tan başkasıyayım, nereye secde ettireceksin beni. Bana söyle önce, secde muhabbeti yap ki o secde de ne ben kalayım ne bu âlem kalsın, Allah'tan başkası kalmasın, *Lailaheillallah* gerçeği çıksın.

Bunları yapmıyor, dönüyor arkasını bana, ben ne yapıyorsam sen de onu yap diyor, *Allah'u Ekber* eğiliyor ben de eğiliyorum.

Caminin önünden birisi geçermiş, içeride Müslümanlar namaz kılıyor. Bir gün ben de gireyim demiş. Hiç girmedeği yermiş. Girmiş ama nasıl namaz kılınır bilmiyor. Girdik ama mahcup olmayalım demiş. Önümdeki birisini bellerim, o ne yapıyorsa bende onu yaparım diye düşünmüş. Birisinin arkasına durmuş, namaz başlamış.

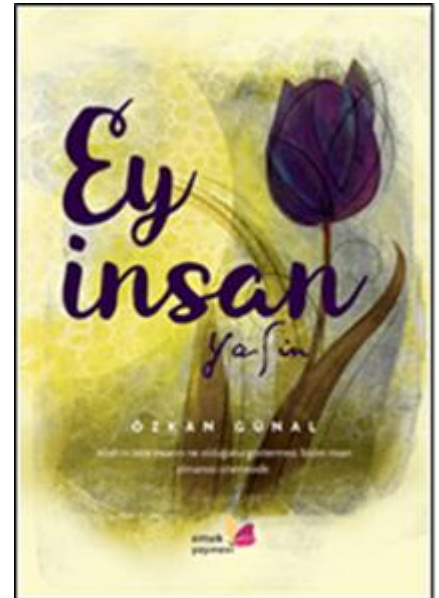
Önündeki yatıyor o da yatıyor, önündeki kalkıyor o da kalkıyor. Öndeki anlamış arkasındakinin taklit ettiğini. Vay namussuz bu beni taklit ediyor demiş. Bak ne yapacağım ona şimdi demiş. Adam secdeleri bitirmiş bir takla atmış. Öndeki takla atınca bu da bir takla atmış. Bir takla daha, arkadaki de bir takla daha. Dışarıya çıkmış arkadaşları sormuş, ne yaptın içeride diye. "*Vallahi öndeki takla attı ben de takla attım*" demiş. Taklitte olanın hali buna benzer. "*Taç marifet tacıdır, sanma gayrı taç ola, taklit ile tok olan hakikatte aç ola*"

*

4. Doğru bir yoldasın.

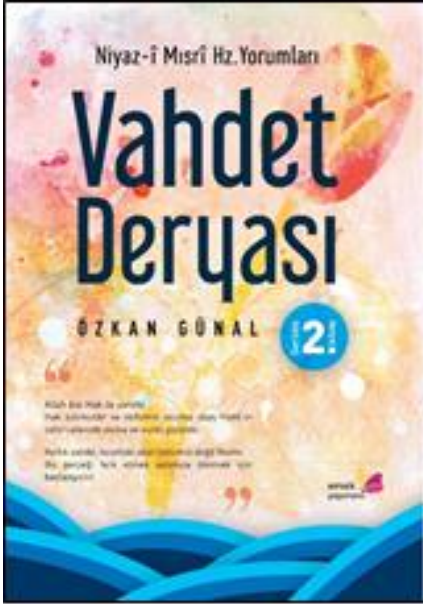
Ey insan! İnsanlığınla insanlığın gereğini yerine getirerek doğru yolda olansın. Bu yol ki seyir halinde kendisinde ve bu âlemde Bizim zikredildiğimiz, Bizim sevildiğimiz, Bizim görüldüğümüz, Bizim işitildiğimiz, Bizim fikredildiğimiz yoldur. Doğruluk, senin Bizim Kendimizi bilme yönümüzle zahirimiz oluşudur. Kendinle diğer canlı mahlûklar arasındaki farkı algılamaya çalış. Ezbere yaşamaktan kurtar kendini, gözlemler ve düşün. Kendini ben diyerek giyindiğin varlığının, canlı olma ve bedenlenme kısmının insan görünümünde olmasıyla insan zannetme. İnsan sadece bedenlenmiş, iki ayağı üzerinde yürüyen, işini yapan, gören, işiten ve bilgi tahsil edip uygulayan ve üreyerek neslini devam ettiren değildir. Seninle tecelli edişimiz bu kadar sınırlı değil. Buna içgüdü denilir ki bu içgüdü üzerine yaşayan canlı mahlûktur. Mahlûkta olmayıp sende bulunan özellikler, doğru yol olan beni bilme alanında hizmet etmeye başladığında ancak insanlığına ulaşmış olacaksın. İnsan ilah olarak Bize secde edendir, kendisini ilah gören değil. Ey insan! Bizim ilahlığımızı şahit olup Bize secde eden, secde etmesiyle, Bizi seven, zikreden. Bizim, zikri Bize ulaşınca kendisinden Kendimizi zikrederek kendisini zikrettiğimiz gerçeğine erip insan dediğimiz olansın ki, doğru yol budur. Varlığın Bizim zikrimizin ispatı olduğundan gayrılığın kendini zikretmeden dolaydır. Sen, Bizim tecellide görünür halimiz olarak Bizim vasıflarımızın ispatısın. Var oluşun Bizim Kendimizi ispat edişimizdir. Varlığının var oluşu, var oluş haliyle olduğu gibi Bizim zikrimizdir. Kendisine ben diyerek aslında Bizi zikretmeye başlayan! Ben deyişin Bizim Kendimizi sende ben diyerek zikredişimizdir.

İnsan, ben derken kendisinde Bizimle Bizi işitendir.

**Varmazsa yolum şeyhime
Sarmazsa merhem yareme
Olmazsa çare derdime
Ah hayreta vah hayreta**

*(Varmazsa yolum şeyhime Sarmazsa merhem yarama
Olmazsa çare derdime Ah hayretlik vah hayretlik)*

Mısırî Niyaz-î Hz, “**Varmazsa yolum şeyhime**” diyerek beyan ettiği yolumuzun şeyhe varması, Zahiren Mürşid-i Kâmil’in yanına varmakta kalmak değil, idrak cihetiyle Mürşidin gördüğünü gören, Mürşidin işittiğini işiten, Mürşidin zikrettiğini zikreden, Mürşidin haliyle hâllenen olmaktır.

Bizler gelmiş olduğumuz hakikat meydanına şirkimizle, ikiliğimizle cehaletimizle kısacası varlık sahibi olarak geldik. Mürşidin huzuruna böyle çıktık ve O bizi böyle kabul edip bizi kendisine benzetecek işlemlerle bize hizmet etmeye başladı. İşte bu hizmette bizler de bildirilen zikre, ilme edebe hizmet ederek ikiliğimizden birlik olan Tevhide ermeliyiz ki, Cenab-ı Allah kendisinde yok oluşumuzu kendi güzelliği ile güzelleştirsün. Mürşide yolumuzun varması ancak böyle olur. Arınıp paklanma sonucu canlı mahlûk olmaktan Mürşidimiz gibi insan olmak. Âdem As’ın yaratılma bahsinde anlatılan arınma kısmı, bizim arınmamızın yolunu göstermektedir. Âdem As’ın toprağı dünyadan alınıp Hak katına çıkartıldığında, dünyada iken bünyesine karışan dünyalıklar ile birlikteydi.

Gelen toprağı bir müddet yağmura maruz bıraktılar, yağmur ile açığa çıkacak olan dünyalıklar zahir oldu melekler temizledi.

Güneşe maruz bıraktılar, güneş ile açığa çıkacak olan dünyalıklar zahir oldu melekler temizledi.

Rüzgâra maruz bıraktılar rüzgar ile açığa çıkacak olan dünyalıklar zahir oldu melekler temizledi.

Dünyadan bulaşanları tamamen temizlenince tekneye yatırıldı ve işlendi. İşte bizler de Mürşid-i Kâmil esması olan Muhammedî irfaniyet tecellisi tarafından aynı işlemde geçmeliyiz. Bu işlemlerden başarı ile geçmek bizim öncelikle bunu istememizle devamında ise sabır göstermemizle mümkündür. Kendimiz için yapmadığımız işten zevk âlâmayız. Zevk almadığımız işin güzelliği, bizde oluşmaz. Sabır gösteremediğimiz arınma işlemi, bizim benliğimiz ile hüküm vermekten geçemeyeşimizdir. Oysa Hüküm verici Allah’tır ki, Allah’ın hükmü bizim aslımıza dönmemizdir. Allah’ın hakkımızda hüküm vermesi hüküm verilen güzelliğe ulaşma isteğimizde samimi ve sabırlı olmamız neticesinde bu isteğin kendisine ulaşmasıdır. Yunus suresi 109 Ayeti kerimede,

Ve sana vahyolunan şeye tâbî ol! Ve Allah, hükmedinceye kadar sabret! Ve O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır

denilerek, ayeti kerimede de söylenen, dünyadan alınıp Hak katı olan Mürşid-i Kâmil meydanında şirkinden arınma işlemlerine sabırlı olmaktır. İşte bizlerin sabır ile kalıp, samimiyetle sadakatle yapılan hizmetin şükürü olarak yaşantımızı erkâna göre yeniden düzenlemek sonucu hizmet etmemiz, yalnız zahiren değil iman olarak da, idrak olarak da, âşk olarak da Mürşid-i Kâmile yolumuzun varmasıdır. Bir meydana geldik ama bu geliş sadece zahiri anlamda kaldı, hakikat yönüyle yolumuz şeyhe varamadıysa bu, iman nimetini zayıf etmektir. Bizler aslımız itibariyle nefis değiliz. Nefsimiz aslımızın maddesidir. Bu sebeple aslımız, bizim nefsimizin esaretinde, nefsin doyumsuz isteklerini yerine getirmek için insanlığımızdan çıkıyor oluşumuz nedeniyle yaralıdır. Bizim için hâlâ kendi doğrularımız, şartlarımız kısaca ben dediğimiz egomuz geçerli olduğu sürece yaramıza merhem olacak olan zikrin tecellisine varamaz, beyitte bahsedildiği gibi “**Sarmazsa merhem yarama**” buyrulduğu üzere oluruz. Merhem diye tabir edilen, içinde bulunduğumuz halin zıttı olan hal ile hâllenmektir.

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2017 yılı beşinci, toplam yirmi dokuzuncu sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Besmele**'ye olan bakışınıza katkısı olmuştur.

Besmele, varlığın hakikatının gerçekliğine işaret etmektedir. Bir kişi besmele çekiyorken besmelede işaret edilen varlığın hakikatını kendisinde görmeden çekiyorsa yaptığı İnsan-ı Kâmil'i taklit etmek olur. Besmele çeken kişi besmele çekmesiyle *"Ben kendiliğimi aradan çıkartıyorum kendimde, çünkü kendi gerçekliğime perde yine benliğimdir. Perde aradan çıkınca görülenin Hakk'ın zuhuru olduğu gerçekliği, inkârı mümkün olmayan gerçekliktir. Ya Rabbi! Vücut ve sıfat giyinip fiil olarak Kendini bu aciz kulundan muhabbet ederek bilinir kılan Sensin ve biz Seni yine Senin bilinirliğinde Seninle bilme ziynetiyle donatılmış Kendiliğiniz. Yaşam Senden Sanadır, şehadet Kendini Kendi görünürlüğünde seyir"* demektedir. Bu sebeple her iş Besmeleyle başlamak, o işte Hakk'ın keşif kapısından geçmektir. Gönül, Besmele çeken kalbin ismidir. Hu...

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yakında yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un yaptığı, **Dembir 2** isimli eserle noktalıyoruz.

*

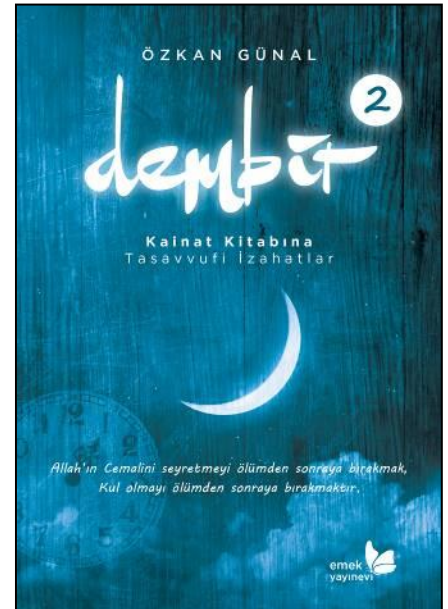
Namaz Allah'a inancın göstergesi olarak yapılan ibadet olup içeriğinde ancak Rahmaniyyet barındırdığında Allah'ın istediği ve kabul ettiği ibadet olan bir değerdir. Bu sebeple namaz dinin direğidir denilmektedir. İçerisinde zulmanî vasıflar olan gurur, kibir, haset, benlik, ego barındıran namaz, içerisinde şirk barındıran namazdır ki bu, namazı ibadet olmaktan çıkartıp küfür olmaya çevirir. Kıldıkları namazla Allah'a yaklaşmak yerine şirkini arttırarak Allah'tan uzaklaşanlar, gaflet içerisinde olduklarından içinde buldukları hali zanları sebebiyle görememekteirler. Cenabı Allah bu gerçeğin beyanı için Kur'an'ı Kerimin Maun suresi 5 ayetinde,

Onlar ki, namazlarından gâfil olanlardır.

demektedir. Gafilce olan ibadet niyeti nefsi cilalamak için olan ibadet olup bizi şirk ehli yapar oysaki ibadet şirki arındırmalıydı. Bu sebeple Allah için gafletle yapılan hiçbir şey Allah'a ulaşmaz çünkü gaflet, zan üzerine cahilcesine nefis için yapılan anlamına gelir. Hac suresi 37 ayeti kerimede,

Onların etleri de kanları da Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları size bu şekilde boyun eğdirdi ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel düşünüp güzel davrananlara müjde ver.

denilmesi de bu sebeptendir. Takva, amel-i-salih olmaktır ki yalnız Allah için anlamına gelir. Namaz da yalnız Allah için olmalı, içinde kibir, gurur, haset, ego barındırmamalıdır. Namaz ibadeti, ***Sabah Namazı-Öğlen Namazı-İkinci Namazı-Akşam Namazı-Yatsı Namazı-Vitir Namazı*** olarak altı tanedir ve yatsı namazıyla vitir namazı birlikte kılındığından toplam beş vakittir. Namazın farzları on ikidir. Bunların altı tanesi namazdan önce olup namaza hazırlık niteliğindedir. Bunlara ***"Namazın şartları"*** denir. Diğer altısı da, namaza durunca yapılır ki bunlara da ***"Namazın rükunları"*** denir.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki Nur-unun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

Allah Allah